

Naročnina mesečno
25 Din. za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 120 Din. za
inozemstvo 140 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/I

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050. — nočna 2996. 2994 in 2050

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inserate;
Sarajevo št. 7565,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
pondeljka in dneva po prazniku

SCOVENEC

Z nedeljsko prilogom »Ilustrirani Slovenec«

Iz zgodovine mirovne ideje

Naš naučni minister je izdal odlok, po katerem naj se po vseh ljudskih, srednjih, visokih in strokovnih šolah praznuje 11. november kot mirovni dan. S tem naj bi se tudi naša mladina pridružila svetovnemu gibanju za mir.

Teženje po stalnemu miru in strah pred vojnimi grozotami ni novo: vsi veliki osovojitelji so se proglašali za nosilce miru. Kot političen ideal pa se pojavili mirovna misel v prvi polovici 17. stoletja. Ko si je v 30 letni vojni Francije priboril nadvlast nad Evropo, je začela zagovarjati načelo osvobojenja Evrope pod zaščito Francije, kar je v svojih memoarjih jasno izpovedal vojvoda Sully, vodilni minister Henrika IV. Od tedaj ni mirovna misel več zamrla. Učeni možje kot Grotius, Leibnitz in Kant so v posebnih monografijah razpravljali o tem važnem vprašanju in podali tudi konkrete naravnice za vpostavitev in ohranitev stalnega miru. Zahtevo po trajnem miru so imeli izprva v svojem programu tudi francoski revolucionarji leta 1789. Po padcu Napoleona je po sv. alijansu proglašala mirovno propagando med evropskimi narodi za svoj vrhovni cilj. Namesto orožja, tako so oznanjali v javnih okrožnicah, naj v državah in družinah zavladajo načela sv. vere. Ruski car Aleksander, pruski kralj Viljem in avstrijski cesar Franjo so se slovesno zaobljubili, da hočejo kot dobiti očetje voditi svoje narode v duhu bratstva in v medsebojni ljubnosti ščititi vero, mir in pravico.

Cepav je bila ta sama na sebi lepa ideja: bolj trenuten izraz ruskega romantičnika na carskem prestolu, je vendar našla v evropskih državah dobrohoten odmev. Pozdravili so jo vsi dobromislični in jo začeli tudi dejansko širiti. Vsi večji narodi so ustanovljali mirovna društva in mirovne zveze. Mirovnemu klicu se je odzvala celo Amerika, ki je že leta po Dunajskem kongresu osnovala »Mirovno društvo«. Ameriki je tri leta pozneje sledila Anglija, ki je poleg Mirovnega društva začela izdajati tudi »Mirovno glasilo« (Herald of Peace). Na Nemškem obstoju formalno mirovno društvo od leta 1850, na Francoskem od 1867, v Avstriji od leta 1891, na Ruskem pa od leta 1909. Temu splošnemu toku so se pologoma pridružile tudi manjše države kot Nizozemska, Danska, Norveška, Švedska, Belgija in Švica.

Mirovna misel so poživljali mirovni mednarodni kongresi, ki so se shajali zlasti po letu 1848 v Bruslju, Parizu, Frankfurtu in Londonu.

Svoj obol je doprinesla tudi književnost. Nemška pisateljica Berta Suttner je posvetila mirovni misli roman: Proč z orojem (Die Waffen nieder) 1889 in od leta 1892 je ista pisateljica pod enakim naslovom izdajala glasilo, ki ga je leta 1898 prekrstila v: Mirovni glasnik (Die Friedenswarthe). V podobnem zmislu so pisali Nizozemec Couperus, Rus Leonid Andrejev ter Nemec Karl Hauptmann. Po svetovni vojni pa tozadavna literatura še bolj narašča.

Diplomatski svet pa je načel vprašanje v začetku 20. stoletja. Pobudo za to je dal ruski car Nikolaj II. Ta je objavil 28. avgusta 1898 Mirovni manifest, katerega sad je bila leta pozneje Hlaška mirovna konferenca. Na njej je sodelovalo 26 držav, ki so porazdelile mirovno delo v tri komisije: Prva je razpravljala o omejitvi oboroževanja in vojnih izdatkov, druga je izdelala mednarodni zakon o vojni na suhem in na morju, tretja pa je proučevala vprašanje, kako rešiti mednarodne spore mirnim potom, to je potom posredovanja. Tako je bilo po hlaški konferenci prepovedano iz zrakoplovov metali projektili in eksplozivne snovi, ki bi širile zdušljive ali strupene pline; prepovedane so bile tako zvane dum-dum krogle, bombardiranje trgovskih pristanišč in obmorskih neutrjenih mest, potapljanje trgovskih ladij in polaganje podmorských min.

V svetovni vojni vojskujoče se sile niso upoštevale hlaških konvencij. Po mnenju Piščeca, vsečiljskega profesorja v Parizu, niso bile za to obvezne, ker hlaški sklepi še niso bili ratificirani. Pa čepav konvencije niso uspele, tvori vendar hlaška konferenca važen mejnik v zgodovini mednarodnih odnoshajev. Kljub delnem neuspehu predstavlja vendar nov korak k organizaciji Mednarodnega mirovnega društva, ki je dobilo po svetovni vojni konkrenten izraz v osnovanju Društva narodov.

Kot očeta Društva narodov imenujejo poznega ameriškega predsednika Wilsona. Po njegovi inicijativi se je namreč na versajskem kongresu osnoval odbor 10 članov, med katerimi je bil tudi takratni jugoslovanski poslanik v Parizu, pokojni dr. Milenko Vesnić, ki je izdelal temeljne zakone za ligo narodov.

V Društvo narodov stopi lahko vsaka država, dominijon ali kolonija, ki ima svobodno upravo. O sprejemu v društvo razpravlja društvena skupščina. Za sprejem je potrebna dvetretinska večina. Danes šteje društvo 56 članov, ki so pri glasovanju vsi enakopravni. Društvo obsega dve politični korporaciji, glavno tajništvo in Mednarodni urad dela. Vsi naštetni oddelki imajo svoj sedež v Ženevi, v posebnih, načrtih za to zgrajenih palačah, dočim je nastanjen razredišče za mednarodne spore v mirovni palaci v Haagu.

Krono povojnega mirovnega gibanja pa tvori tako zvani Kelloggov pakta, ki so ga podpisali 27. avgusta 1928 v Parizu. Bistvo tega mednarodnega dogovora je izraženo v 1. in 2. členu, ki določata: 1. Zastopniki vodilnih držav v imenu svojih narodov slovesno izjavljajo, da vojno

Spomenik hvaležnosti Franciji

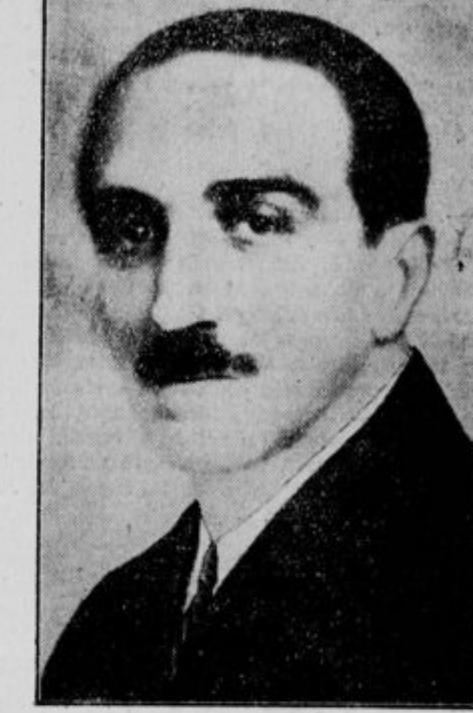
Velika manifestacija francosko-jugoslovanskega prijateljstva v Belgradu

Govor voditelja francoske delegacije

Vaše Veličanstvo! 6. marca 1871 je knez Peter Karadjorgjevič, bivši gojenec St. Cirske vojne akademije in bivši častnik generalnega štaba francoske vojske, ranjen v službi domovine in odlikovan z redom Legije časti, dal svojo ostavko. V tej ostavki je napisal: Smatral bom za enega najdragocenijih spominov svoje karijere čas, ki sem ga imel čast prebiti pod to zastavo. Ce ne bi imel drugih spominov, že čin, ki mi je bil dan in spomin nanj bi hraničil v najsvetijem nasega doma, ki že dolgo čuti zvesto udanost napram Franciji, ki je Srbijsi 50 let učvrščala samoupravo in neodvisnost.

Kakor je vaš veliki oče si štel v čast, da je stavil svoj meč v službo Francije, tako zna Francija 60 let po porazu in 12 let po zmagi na dan 11. novembra kot spomin na 11. november 1918, ki je napravil konec morij in ki pomeni zarjo novega miru, hraničil ta spomin. Vojaki z Marne in Verduna prihajajo, da pozdravijo bojevne z Vardarja in Bitolja. Francija ve, kaj je zvestoba. Francoska vlada je izvolila odrediti, da njen minister za penzije, vaš vojni drug, vam izrazi to zvestobo. Ona ni mogla bolj pocastiti vašega naroda. Prisotnost Vašega Veličanstva in kr. vlade pri posvetitvi spomenika Franciji in množice ljudstva dokazujejo, kako gledate na hvaležnost. Mi prosimo, da sprejmete našo hvaležnost in divljenje Francije. Francija se z divljenjem spominja Princa Regenta, zmagovalca voditelja vojske in borce za mir, ki ga je izvojaval dostenjeno v polnem bratstvu med Francijo in Jugoslavijo. Vem tudi to, s kolikim navdušenjem so se vsa tri plemena vaše kraljevine, ki jih enako ljubim, odzvala vabilu prof. Mijanoviča. Včeraj sem imel srečo, da njemu in belgrajski občini prinesem jasen dokaz hvaležnosti svoje vlade, ki je veren tolmač občutkov celega naroda. Mi smo vam hvaležni za to, ker ste izbrali tako mesto, da slavite Francijo ne dalec od spomenika sinov-junakov vašega naroda. Tako zopet simbolizirate nerazdvojljivost dveh bratinskih narodov. En edini umetnik je oba spomenika ustvaril, spomenika nemih besedi. Njegov genij se je hraničil z gledanjem velikih del starega veka ter se je naučil obeležja vseh kiparjev. Njegova velika ljubezen do vase zgodovine in neodvisnost umetniškega značaja so napravili iz Ivana Meštroviča ne samo nasmiljenejšega genijkiparja, temveč eno od dominantnih osebnosti zgodovine umetnosti. Francija je ponosna, da je predstavljena v liku, ustvarjenem od umetnika tako odlične nacije, ki hoče služiti izključno pravdi in slobodi. Mi vemo, da vi ljubite Francijo vedno in enako. Francija pa vas ljubi v miru enako kot vas je ljubila v vojni. Skupno smo preživeli zadnje spomine boli in slave. Isto toliko so nas bolesti neuspehi umika in trpljenje okupacije. Preživeli smo navdušeni polet oljenjencev, osvobojenja in zmage. Skupno trpljenje in skupne muke pa združujejo se bolj kot zinage duse narodov in poedinstv. Se močnejši kot lepi spomini in uspehi naših dveh narodov so skupne žrtve, skupne boli in skupno trpljenje. Morali smo se boriti ramo ob ramu in prestati največje težkoče. Ostali smo verni zastavam domovine. Pakt edinstva, ki smo ga sklenili na bojnom polju, mora po naši in vaši volji služiti ideji miru, da po strahotah in trpljenju vojne umiri svet. Nesreča in gospodarske težave so prisile k postopek dolgih vojn. Evropa ni mogla takoj priti v ravnotežje. Kar pa pomeni kri za vojno, to pomeni delo za mir, delo za katero je potrebno mnogo volje in mnogo potrpljenja. Naša naroda sta mnogo pretrpela v vojnah, toda kot je bil do zdaj čas vojne, tako naj bo od zdaj čas miru. Mi imamo potrebno moč in potrebno potrpljenje, ki ju bomo uporabili za učvrstitev miru.

Popoldne je bil izričen velik svečan banket, na katerem so bile izrecene prisrčne pozdravice. Popoldne ob petih so bili člani francoske uradne delegacije z ministrom Champetier de Ribesom na čelu sprejeti od Nj. Vel. kralja, Nj. V. kraljice ter Nj. Vis. prestolonaslednika Petra in ostalih članov kraljevskega doma.

Minister Champetier de Ribes, odličen katoliški politik, vodja francoske delegacije pri odprtiju spomenika hvaležnosti Franciji.

nite Francije vam, ki ste ljubezni prišli, da prisostvujete odprtiju spomenika hvaležnosti Franciji. To dolžnost izražanja hvaležnosti vsega naroda opravim z velikim ponosom in ganjenostjo. Ta kip najlepšejšega naroda je izvzel v nas vse pretekle bolečine in vse mučenstvo, ki sta ga skupno pretrpela obe narodi. Ta trdi granit in večni bron je pokazeta, da smo skupaj prelivali kri za pravico in da smo na ta način posvetili svoje bratstvo. Potem, ko smo triumfirali in dosegli mir, moramo delati v tem bratstvu v korist vsega človeštva za mir. Danes ta veličastni kip izraža hvaležnost, ki na več vežah naš narod z vašim; in on ima močnejši pomen, ker se navdušenosti pridružuje tudi razum, ki vpošteva stvarnost, da ostanemo zvesti čuvanje tega, kar smo za tako dragocene dobiti in kar je bilo s tolikimi žrtvami odkupljeno.

Popoldne je bil izričen velik svečan banket, na katerem so bile izrecene prisrčne pozdravice. Popoldne ob petih so bili člani francoske uradne delegacije z ministrom Champetier de Ribesom na čelu sprejeti od Nj. Vel. kralja, Nj. V. kraljice ter Nj. Vis. prestolonaslednika Petra in ostalih članov kraljevskega doma.

Pri tej priliki je francoski minister Champetier de Ribes izročil prestolonasledniku Petru visoko odlikovanje legije časti ter mu poklonil raznoučarjivo.

Brozavka

predsednika francoske republike

Belgrad, 11. nov. AA. Nj. Vel. kralj je sprejel od predsednika francoske republike Gastona Doumerguea tole brozavko:

Nj. Vel. kralju Jugoslavije Aleksandru I., Belgrad. — Globoko ginjen od priznanja, ki se danes izkazuje Franciji, hitim, da Vašemu Veličanstvu in vsemu jugoslovanskemu narodu, tako tesno združenemu v čuvstvih s francoskim, pošljem svoje pozdrave. — Vdani Gaston Doumergue.

Belgrad, 11. nov. AA. Na pozdrav predsednika francoske republike je Nj. Vel. kralj odgovoril s sledečim brozavkom:

Zahvaljujoč se Vaši eksc. za prisrčne želje o priliki odprtja spomenika hvaležnosti do Francije v Belgradu, mi je na tem, da Vam izrazim v imenu jugoslovanskega naroda svoje občutke.

Odstop belgijske vlade

Vzrok je šolski spor med Flaminci in Volonci

Bruselj, 11. nov. kk. Belgijski kabinet je danes par ur pred otvoritvijo parlamenta odstopil. Po seji, ki je sledila proslavi premirja, se je sestalo pri Huysmansu pet liberalnih ministrov, ki so se zedinili v tem, da pomeni večrnski sklep Federation libérale pod predsedstvom belgijskega župana Adolfa Maxa desvuiranje njihove politike in da je zato njihov odstop potreben. Na zborovanju Federation libérale so namreč zahtevali, da se prekliče prepoved, ki jo je izrekel minister za vede in umetnosti Vautier glede sodelovanja profesorjev flamskega vsečiljskega na francoski Ecole des hautes etudes v Gentu. Liberalci so se od vsega početka ostro izjavili proti tej odredbi, ker jo smatrajo za napad na ustavno načelo svobode pouka. Tudi pet katoliških ministrov se je danes po demonstraciji liberalnih ministrov odstopil.

mesto sile pravičnosti in na mesto orožja mire sporazuma. Liga narodov bo ostala kljub svojemu vzvišenemu namenu le delno vtelešenje plemenite ideje in sicer tako dolgo, dokler ne prekvapi narodov nov duh medsebojne ljubezni. Novega duha pa ne ovira toliko zlohotna volja narodov, ovirajo ga veliko bolj medsebojna nesporazumljivja, predsodki in antipati. O trajnem miru ne more biti govora, dokler ne objame narodov bratska ljubav in pravičnost, prepojena z dejansko ljubeljino do bližnjega.

Dr. F. Trdan

čilo k demisiji. Jaspar je bil pri kralju in mu sporočil demisijo. Kljub temu se je sestal parlament ob 2 popoldne, da se posvetuje o volitvi predsednika in o sestavi parlamentarnega biroja. Prvič po dolgem času so bile vladne klopi nezasedene. Smatra se, da bo kljub odporu zopet Jasparju poverjena sestava novega kabinka. Tudi v tem primeru pa ne bi ostali dalje nekateri ministri, predvsem vojni minister Broquesville in Vautier, ki je povzročil krizo kabinka.

Poraz vlade na Bolgarskem

Sofija, 11. nov. q. Včeraj so se v Bolgariji vrstile okrožne volitve. Vladni blok je pretrpel občuten poraz. Uradno se priznava, da je vladu zgušnila 74% glasov. Zlasti se v mestih opaža znatno nazadovanje, predvsem v Sofiji, kjer je Demokratičesi sgonjil padel na 46.000 glasov, ki jih je dobil pri poslednjih volitvah, na 9000 glasov. Casopis je mnenja, da je vzrok takemu izidu gospodarska kriza.

Sofija, 11. nov. q. Včeraj so se v Bolgariji vrstile okrožne volitve. Vladni blok je pretrpel občuten poraz. Uradno se priznava, da je vladu zgušnila 74% glasov. Zlasti se v mestih opaža znatno nazadovanje, predvsem v Sofiji, kjer je Demokratičesi sgonjil padel na 46.000 glasov, ki jih je dobil pri poslednjih volitvah, na 9000 glasov.

Dunajska vremenska napoved: Hladnejše, sprememljivo vreme z deževnimi vihrami, v prostih legah viharne, na gorah najbrž snežni viharji. — V južnih Alpah poslabšanje vremena in nižja temperatura.

Ministri v Mariboru

(Poročilo o obisku ministrov v Celju glej na 3. strani.)

Po 16. uri so kraljevi odpostlanci prispevili v krasno okrašeno ter ozajemno prestolico dravinske doline, v Konjice,

kjer jih je pričakovala šolska mladina z učiteljem, gasilci, Sokoli ter zastopniki vseh lokalnih oblasti, tako okrajni glavar dr. Trstenjak, arhidiakon konjiški Franjo Teovnik z vikarijem Vajdo, kaplanom Bohancem, tržki župan dr. Jereb, župnik Bonjec z okrajnim cestnim odborom, Šuc v imenu davčne uprave ter Muhič kot sodni predstojnik. Ministri so izstopili pred poslopjem okrajnega glavarstva, si ogledali uradne prostore ter nadaljevali pot proti

Slovenski Bistrici.

Tudi tukaj je bilo vse v zastavah. Sprejemata se je udeležila šolska mladina, ki je živahnno pozdravljala ministre, gasilci, Sokoli, zastopniki okr. oblasti z županom dr. Boštjanom Schaubachom, ki je kraljevim odpostlancem izrekel prisreno dobrodošlico.

Nato je šla pot dalje proti

Mariboru.

Kamor so dospeli že v mraku. Ob prihodu ministrov so zaorili širok glavnega trga živahni »Zivijo!« kljici polnoštivalne zbrane šolske mladine ter številnega občinstva, ki se je pri tej priliki zgurnilo preko Glavnega trga. Gospodje ministri so se podali po krasnem okrašenem stopnišču mestnega magistrata v mesino posvetovalnico, kjer se je vršila slavnostna seja občinskega sveta in kjer jih je s prisreno besedo pozdravil župan dr. Juvan. Tukaj so se zbrali vsi odlični zastopniki oblasti ter polnoštivalno navzoči občinski svetniki, ki so ministre toplo pozdravili. Mestni župan dr. Juvan je imel ta-le govor:

Pozdrav župana dr. Juvana

Gospodje ministri, dragi nam gostje, mnogo spoznamo gospoda!

Mesto Maribor je doletela danes izredna časť večja sreča, ko more in tej zgodovinski dvorani, v kateri se je odločevala dolga desetletja usoda obmejnih Slovencev, pozdravili štiri minstre kraljevske vlade. V imenu mesta Maribora Vas gospodje ministri prisreno pozdravljajo in Vam kličem: Dobro nam došli!

Naša radošč je tem večja, ker prihajate k nam kot zaupniki in odlični ministri našega vitezkega vladarja, kateremu je cel Maribor iz celega srca udan ter kot intimni sodelavec prvega zaupnika Nj. Vel. kralja, gospoda predsednika vlade Petra Zivkoviča, ki z veliko državsko modrostjo vodi našo državo in jo privedel do komene konsolidacije. Naš pozdrav je iskren in prisoren in pravim, da najde enak odmev tudi pri Vas gospodje ministri.

Mesto Maribor s svojo okolico leži na naj-

severnejši točki naše lepe Jugoslavije, toda na nacionalno ogroženem ozemlju. Iz tega razloga se pri nas strankarski boji niso nikdar vršili v tej meri in s to ostrostjo, kakor drugod po državi. Nacionalna nevarnost je blažila strankarske strasti in nestrnost. Mi vemo in vedno smo se zavedali, kaj pomeni za nas narodna svoboda. Mi smo preživeli v teh krajih do narodnega ujedinitvenja težke čase. V teje dvorani se dolga, dolga stoletja ničula in ni smela spregovoriti slovenska beseda. Mi obmejni Slovenci smo bili na svoji rodni zemlji, posvečeni od naše lastne krvi in lastnega truda, žalibog tuje in državljanji druge vrste. Mi nismo imeli svojih narodnih sol, naš jezik se je zaničevalo, da javnini službe se je odrivalo, zatiralo in celo zapiralo se je narodno zavedene ljudi. Ko je bilo trpljenje najhujše, nam je prinesla zarja svobode srbske vojske in z velikim navdušenjem, z velikim veseljem in z globoko hvaležnostjo pozdravili smo prevarati, ko smo po stolnem robstvu dočakali narodno osvobojenje in se združili z brati Srbij in Hrvati v lastno, mogeo Jugoslavijo pod žezлом vzvišene dinastije Karađorđevićev.

Gospoda, samo oni, ki je živel v robstvu, more pravilno oceniti vrednost narodne svobode. Komaj smo prišli po težkih žrtvah do lastne svobode, smo morali gledati, kako so se nesposobni narodni voditelji zapletli v bratomorne strankarske boje, ki so resno ogrožali vsak napredok in celo obstoj države. V tem strahu in žlosti, smo vse obmejni Slovenci brez razlike strank s hvaležnostjo pozdravili veliki dogodek od 6. jan. 1929, ko je viteški in modri naš kralj napravil konec lažiparlamentarizmu, prevzel vodstvo države v lastne roke in pozval v vladu izkušene in z globoko ljubeznijo do države navdahnjene javne delavce, katerih četvertico imamo čast danes pozdraviti v naši sredini.

Gospodje ministri! Vi ste prišli kot odpostlanci našega vladara in gospoda predsednika vlade in nam, da se z zastopniki naroda informirate o njegovih potrebah in o njegovem razpoloženju. Prišli boste v tenujutrišnjega dne v stil z zastopniki vseh bivalnih strank, vseh slojev našega naroda in naših obmejnih prebivalcev, ki Vam bodo naše potrebe povedali in jaz Vas prosim, da jim idejo na roko. Imeli pa boste tudi priliko, da spozname pravo razpoloženje naroda. Slovenski del našega naroda je brezmejno udan in globoko hvaležen svojemu vitezkemu vladarju in vzvišenemu kraljevskemu domu. V ogromni večini odobrava smerne kraljevje manifesta od 6. jan. 1929. Naš narod odobrava in z hvaležnostjo zasleduje veliko delo našega kraljevske vlade pod vodstvom predsednika vlade gospoda Petra Zivkoviča. Vsak razsojen in objektiven državljan mora in more videti, kako velikansko delo se je izvršilo v tem kratkem času. Na potu zakonodaje gre delo vključno z h koncu, in bomo imeli skoraj vsi državljanji enake zakone, enake pravice, enake dolžnosti na podlagi enakih zakonov. Velik napredok je vladu izvršila na gospodarskem polju in uspeh tega smotrenega dela se bo še bolj opazil v narodu, čimdalje bo ta vleda trajala. Vi boste videli, da je naš narod pripravljen žrtvovati vse svoje moći, za čimprejšnji prospeh dela kraljevske vlade. Mi vsi, ki smo po-

klicani na vodilna mesta, po svojih močeh posvetimo vse sile brez razlike na bivše stranke, da to vladu podpiramo, da delamo po njenih intencijah, da tako skupno pomagamo dosegiti oni veliki cilj, ki ga je nam postavil prvi sin našega naroda Nj. Vel. kralj: Ustvarjiti in zgraditi trdne temelje za močno, bogato in srečno Jugoslavijo, močno in splohno na zmanj, v kateri pa vsi trije bratje Srbij, Hrvati in Slovenci žive v bratski slogi in ljubezni, enakopravni pred zakonom, eni misli in ena krv.

V tem smislu Vas gospodje ministri pozdravljam in kličem: Naj živi Nj. Vel. kralj, živo Jugoslavija, dobro došli nam gospodje ministri.

Govor min. dr. Srškiča

Po toplem govoru župana dr. Juvana je sprejel minister dr. Srškič. Uvodoma se je zahvalil za veličastni sprejem, ki ga je kralj evrim odpostavljanem priredila Slovenija. Te navdušene manifestacije, ki jih je ob prihodu ministrov pokazalo ne samo mariborsko prebivalstvo, marveč vse Slovenija, so najboljši dokaz, da Slovenci razumevajo duha nove dobe. Ministri so prišli, da spoznamo vse potrebe in zahteve ljudstva tudi na najskrajnejši točki naše države. Ministri so se popolnoma prepričali, da se Slovenci zavedajo svojih velikih dolžnosti, in kakor se je Slovenija v zgodovinskih borbah za osvoboditev odlikovala s svojo življostjo, resnostjo in neodjetljivosti, tako je tudi sedaj pripravljena vzročna sodelovanja pri konsolidaciji države ter urešenju tistih vzvišenih ciljev, ki jih je Nj. Vel. kralj začel z zgodovinskim aktom 6. jan. Smatram, da je pogoj naših uspehov v zavajjanju vsega prebivalstva nasproti delovanju kraljeve vlade. Zato se nam tudi prišli kraljevi odpostlanci med ljudstvo, da slišijo želje in zahteve vseh slovenskih ljudstva. Vlada se sicer zaveda, da so te potrebe zelo velike, na drugi strani pa je potrebno, da se tudi prebivalstvo zaveda, da je urešenitev vseh teh želj mogiča le, če bo dovolj sredstev na razpolago. Obljublja, da bo kraljeva vlada v mehkih možnosti ter razpoložljivih sredstev izpolnila vse upravičene želje, ljudstvo pa je na drugi strani lahko prepričano, da ima vladu dovolj zaupanja, ljubezni in dobre volje za izpolnitve želj ljudstva. (Živijo! Ploskanje.) Minister je zaključil govor z izjavo, da bodo kraljevi odpostlanci verno tolmačili razpoloženje, ki vladva v Sloveniji, in vse želje in stremljenja Slovencev. Obenem poziva vse navzoče, da po svojih močeh sodelujejo in podpirajo vladu pri njenih načilih in stremljenjih za konsolidacijo in uvrstitev velike in močne Jugoslavije.

Navzoči so sprejeli Srškičev govor z navdušenjem in »Živijo!« kliči. Župan dr. Juvan se je zahvalil za lepe besede ter zaključil slavnostno sejo občinskoga sveta. Ministri so se v spremljaju okrožnega inspektorja dr. Schaubacha odpreljali ob živahnih »Zivijo!« klicih na Glavnem trgu zbrane mnogice k Oslu, kjer so se nastanili. Nato so napravili kratki sprechod po mestu. Zvezčer ob 8 se je pri Oslu vzdružila v ožjem krogu intimna večera. Ministri so se o krasnem sprejemu zelo pojavljalo izrazili. Veličstvena sprejema ni mogel motiti rahuči dež, ki je pričel pršiti proti večeru.

Kadar zapoje bojni rog..

Mussolini je v svojem zadnjem govoru jasno povedal, da je njegov namen ustvariti vojaško močno Italijo. Za to je potrebno napraviti iz Italijana dobrega voaka in Italijo oborožiti. V tem namen je treba nadaljevati delo svetovne vojske, ki je ljudstvo temeljito vzgoila, in obnavljati dan in značaj Italijanov. To delo je moč skrb in moč cilj in zanje bi lahko več ali geslo: delaj, sovraži in molči... Leta 1932, bo videl Rim največji oboroženi zbor svoje tritisoletne zgodovine, 56 batalkov črnih straš, 50.000 mladih fašistov in 9000 bojnih fašev. Bajka je, da se Italijani ne vokusijo. V 11., 12. in 13. stoletju so nosili v bitko ves svoj pogum, vse sovraštvo in bojni bes. Noben narod ne tvega toga pogumno življenja kot Italijani. Ustvariti je treba vojaško močno Italijo, zakaj ugled narodov se naslanja skoraj izključno na njihovo vojaško slavo, na njih oboroženo moč.

To je bila Mussolinijeva popotnica fašistom za deveto leto in fašistični glavarji so odhitali iz Rima s prvim vlakom, da jo ponesajo tovarišem, zbranim na dan obletnice fašističnega poboda v Rim. Izpolnili so zvesto duce eve ukaze in bili še bolj mussolinijski kot Mussolini sam. Tačko je n. pr. v Puli poslanec Maracchi (prej Mirak) dejal v svojem govoru: »Edino, ako korakamo preko, nas čaka zmaga; če ostanemo na mestu, nas čaka poraz. Zato moramo korakati in zmagati... Italija se ne zaduši, temveč tej živali Italiji je Bog odločil življenje in Italija mora premagati vse zato, da sovraštvo prostozidarske Vandele, Francije, Jugoslavije in Češkoslovaške... Mi ne razpolagamo z milijardami zlata, ugrabljene vsemu svetu in ki se steka v francosko državno banko iz Nemčije; toda mi nosimo ide o in če so nekdaj sansculotti, ki so nosili v sebi le idejo, lahko prekocali francoske meje, ne bo mogel jutri želj z njo obroč ustaviti fašistične revolucionarje, ki bo postala neizbrisno znamenje evropske civilizacije... Ce bi Italija ne ostala neutralna, bi se Marna izpremenila v italijanski Kobarič. Italije se bo i o bojilo, saj ne njenega orožja, bo vse se mladih fašistov in nas starejših, ki smo bili že v vojni in ki edini izmed bojujočih se držav se nismo naveličani vone in čakamo na Mussolinijevu zmagenje... Priseli moramo, da ostanemo zvesti do končne zmage, ki jo hoče duce.«

V Trstu je govoril na obletnico zmage po Mussolinijevem načelu posanc Arnaldo Fioretta. »Moramo se še pripravljati, je dejal; ku ti zmaga, ki smo jo pridobili, so nam okrnili tisti, ki smo jih rešili; pripravljati se moramo, ker nam je bila zanimala pravica, ki smo si jo s krvjo pridobili; ker moramo izvajati Italiji še eno zmago, ki bo razgrnila svoja krila in nas napravila bogate in močne, do česar nam daje pravico zgodovina... Ce bi jutri zapel bojni rog, bomo korakali stari in mladi proti istemu smotru. Prisega m'adih fašistov ima poseben pomen tu v Trstu, pred našim morjem. S prisego duceu ste prisegli, da bo na tem morju sama in suvereno vlahra italijanska zavasta in da bodo naše ladjice svobodno p'ue v trgovska pristanišča in sicer z bojnim praprom. V tem trdem pričakovanjem naj se brusijo duhovi; kačiti tudi v teh letih miru moramo biti hudo bliko, ako hočemo zmagati, ako hočemo dati svojim družinam kruha in ako hočemo, da postane Italija v resnicu nekaj in da ne bo več dekla.«

Minister Balbo je v Turinu napovedal po težki preizkušnji svetle dni. »Vi, ki tu ob skrajnem alpskem braniku čuvate in čakate z orožjem ob nogi, veste, katero je naše upanje: Svetek luč naj zasveti tja, preko ostrih grebenov, kjer večni sneg prisija, o nedokljivosti domovine...«

Prenavljati je treba značaj Italijanov, je dejal duce. Novembra se druge države spominajo premirja, veselijo se konca svetovnega klanja, v fašistični Italiji se 4. novembra slavi obletna zmaga. Letos je moralta da tam počivati vse delo in zaprite so bile celo vse trgovine. Na srednjih šolah so slavili obletnico fašističnega poboda v Rim in obletnico zmage 5. novembra. Visokočolci so imeli na srednjih šolah slavnostne govore o italijanski zmagi nad Avstrojo. Govorniki so moralni dokazati, da je Italija p'idoila zmago z orožem po strahoviti bitki pri Vittorio Veneto, ki je trajala od 24. oktobra do premirja in ki ji v zgodovini ni par; Avstrija da ni razpadla vsled notranje revolucije (ki je izbruhnila že 20. oktobra), tudi predor v Macedonijo je bil brez pomana, ka ti smrtni udarec Avstriji so zadali Italiani z orožem zmago ob Piavi. Tu se je zapisala tudi usoda Nemčije, in kakor čitamo v progici italijanskih bojevnikov, tudi usoda vsega sveta! »Gazzetta del Popolo« iz Turina piše, da se je moral Foch ustaviti na nemški meji, ker ni imel francoski volak za nov napad ved potrebnega zanosa; če bi pa Foch razpolagal z od zmage p'iničimi četami, kar so bile teda italijanske, bi lahko sklenil premirje v Berlinu!

Zanimivo je, da so vsi fašistični glavarji govorili v istem smislu o italijanski zmagi in pri tem rabili skoro iste izreke. Iz Rima je državni podpredstnik v vojnem ministrstvu Mana esej dejal, da je Italija na prej s svojo nevtralnostjo, potem z vstopom v vojno rešila Francijo in zaveznike; bitka pri Vittorio Veneto je odločila o izlju svetovne vojne. Maršal Caviglia je v Genovi trdil, da je Bolgari in Turke šele po drugi bitki ob Piavi odvrsili ameriško zlato (!), da so se pričeli pogajati z zavezniki. Protiv Avstriji se je borila na srednjih šolah so slavili obletnico fašističnega poboda v Rim in obletnico zmage 5. novembra. Visokočolci so imeli na srednjih šolah slavnostne govore o italijanski zmagi nad Avstrojo. Govorniki so moralni dokazati, da je Italija p'idoila zmago z orožem po strahoviti bitki pri Vittorio Veneto, ki je trajala od 24. oktobra do premirja in ki ji v zgodovini ni par; Avstrija da ni razpadla vsled notranje revolucije (ki je izbruhnila že 20. oktobra), tudi predor v Macedonijo je bil brez pomana, ka ti smrtni udarec Avstriji so zadali Italiani z orožem zmago ob Piavi. Tu se je zapisala tudi usoda Nemčije, in kakor čitamo v progici italijanskih bojevnikov, tudi usoda vsega sveta! »Gazzetta del Popolo« iz Turina piše, da se je moral Foch ustaviti na nemški meji, ker ni imel francoski volak za nov napad ved potrebnega zanosa; če bi pa Foch razpolagal z od zmage p'iničimi četami, kar je Wilson, sta na manj sposobni državnik. Italija je imela pravico pogasati se nepravilno s cesarjem Karлом. Ce bi bila to storila, bi bil Karel napravljen red v državi, reorganiziran armado in tako lahko ustavljen pridržanje zaveznikov v Macedoniji. Končno je maršal zatrdiril, da avstrijska armada pred zadnjim bitkom ob Piavi nikakor ni bila v razsulu, temveč da so jo šele italijanske čete zavlečle pri Vittorio Veneto. — Bolgari in Turki so se dali kupiti z ameriškim zlatom! Predora v Macedoniji torej ni bilo. — Avstrijska armada še ni bila v razsulu — Karel bi bil lahko naredil red v državi in reorganiziral armado. Vsa protišovja samo zato, da se prenavlja značaj Italijanov.

Napad na šolo v Bosnu

Gorica, 11. nov. kk. Listi poročajo o novem terorskem napadu v zgornji soški dolini. Nenazne osebe so ponoči vdrlje v šolsko poslonje v Bosnu in ga začiale. Miličniki in tamkajšnje prebivalstvo so kmalu pogasili ogenj. Oblasti so takoj začele zasedovati storičce, katerim pa se je posrečilo, v temni noči izginuti brez sledu.

London, 11. nov. AA. Po prihodu letala Xe v Anglijo, je inž. Dornier izjavil, da bo nemško veleletalo skušalo preleteti Atlantski ocean.

Varšava, 11. nov. m. Včeraj se je pričela mednarodna agrarna konferenca, na kateri so se obravnavala vprašanja kmetijstva ega kredita. Načrti so člani tistih držav, ki so sodelovali na bukreški konferenci.

Proslava obletnice premirja

V Angliji

London, 11. novembra, AA. Obletnice premirja, ki je napravilo pred 12 leti konec svetovne vojne, so praznovani v vsem imperiju z običajno slovesnostjo. Vršile so se pred spomenik padlim v bitki preko slovesnost, ki je bila otvorjena kot ob

Ministri v Celju

Celje, 11. novembra.

Z mrzlično naglico je Celje pričakovalo prihoda kraljevih odsposlancev, štirih ministrov. Ceprav je bil prihod gg. ministrov naznanjen za danes dopoldne ob 10, so gg. ministri dr. Sverljuga, inž. Sernek in dr. Svegel doseli neopaženo v Celje že snoti in se tako v zasebnih razgovorih lahko prepričali o težnjah Savinjske doline in Celja. Današnje jutro se je Celje zbudilo v prazničnem razpoloženju. Ni je hiše, s katere ne bi plapola državna trobojica. Že okrog 9 so vse poti držale na Krekov trg, kjer je bil odločen prostor za prvi pozdrav ministrov. Soška mladina z narodnimi zastavicami, gasilci z zastavo, Sokoli, predstavniki organizacij in uradov so kmalu v pestri sliki zasedli prostrani Krekov trg. Kmalu po 10 je železničarska godba intonirala državno himno in vihar iskrenega pozdravljanja je sprejel gg. ministre, izmed katerih je inž. Sernek došel še le danes zjutra in ki so prišli od hotela »Europe« v spremstvu mestnega župana g. dr. Alojzija Goričana. Pred vdomom v posvetovalnico Mestne hranilnice je ministri nagovoril mestni župan dr. Goričan z naslednjo dobrodošlico:

Županov pozdrav

Gg. ministri! Prav izredna čast mi je, da Vas kot župan zgodovinskega mesta Celja ob Vašem prihodu prav iskreno pozdravim. Ko smo slišali, da gg. ministri potujete po raznih krajin naše države, da na lici mesta ugotovite razpoloženje naroda, da neposredno od naroda slišite naše težnje, križe in težave, smo Celjani z velikim zanimanjem vse to motrili in gojili iskreno željo, da poseeti tudi naše Celje ter da zaslišite tudi takaj želje prebivalstva Savinjske doline in Celja kot njenega središča. Naša želja se je uresničila. Na nekdaj vročih tleh, ki so bila popriče hudih nacionalnih bojev, ko Slovenec ni imel besede, se nam danes nudi prilika pozdraviti člane visoke vlade, naše ljubljene države Jugoslavijo.

Gg. ministri! V imenu mesta Celja in okrajev Celja, Laškega, Gornjeggrada, Konjic in Smarja pri Jelšah, katerih zastopniki se bodo danes zbrali na konferenci, Vam želim, da bi bilo Vaše bivanje pri nas prijetno, da bi odnesli od tod najlepše vtise, da bi se uverili, da živi tu pri nas narod, skromen, priden in vdan kralju in državi. V tem imenu Vam kličem, gg. ministri, iskreno slovensko dobrodošlico.

Gospodru in mestnemu županu se je za pozdrav zahvalil minister za pravosodje g. dr. Srškič, podarjajoč, da so radi prišli v mesto, ki je tako odlično sodelovalo pri osvobojenju.

Konferenca z ministri

Nato so gg. ministri odšli v lepo okrašeno posvetovalnico Mestne hranilnice, kjer so se kmalu nato zbrali številni predstavniki okrajev, občin in organizacij. Konferenco je otvoril mestni župan dr. Goričan s sledenimi besedami:

Govor župana dr. Goričana

Gg. ministri! Ko smo zvedeli, da posegi g. ministri predsednik s svojimi ministri Slovenijo, je postal ta poset predmet zanimanja in živahnih razgovorov. V vsakem Slovencu je ta misel odjeknila z veliko hvaležnostjo in spoštovanjem do gg. članov visoke kraljevske vlade. Po triumfalnem sprejemu v Ljubljani ste, gg. ministri, došli na naše Celje. Ob tej priliki se mi zdi potrebno, da napravim nekaj bistvenih konstatacij.

Gg. ministri! Živimo v velikih, historičnih časih. Naša država se lepo razvija, napreduje in ta razvoj ter napredok motrijo naši prijatelji z ljubezno, naši sovražniki pa z gnevom v srcu. Mi Slovenci se prav dobro zavedamo teh velikih časov, zavedamo se, da je v našo državno politiko z energetično posegel naš modri, ljubljeni kralj in z januarskim manifestom napravil konec strankarstvu in partizanstu. Naš modri kralj je v svojem manifestu podal program narodnega in državnega edinstva. Posledica tega manifesta je nujnost zakona od 3. oktobra. V januarskem manifestu je izražen aksiom v narodnem in državnem edinstvu, ki je prejel z oktoberskim zakonom svojo vidno obliko in resno vsebino. Razdelitev države na devet razvoja in napredku sposobnih banovin je odpravila za vedno zgodovinske meje. Plemenški in neprirodni naziv države je izročen preteklosti. Ustvarjen je jugoslovanski narodni program, ki znaci enakopravnost ne le vsakega posameznika kot državljanina, temveč enakost v pravici in dolžnosti vseh delov naroda, pa naj se razlikujejo po plemenu ali po kraju ali po veri. Jugoslovanstvo pomeni solidarnost v gospodarskih, socialnih in kulturnih težnjah, solidarnost, ki edina more ustvariti zadovoljstvo našega malega človeka, t. j. ogromne večine našega naroda. Jugoslovanska ideja nas druži na zunaj v nerazrušeno enoto, ki edina more garantirati zmagovalno obrambo naše narodne eksistence in ki edina daje dostopen prostor med ostalimi narodi sveta. Zato je od znaige te ideje odvisna naša bodočnost in delo za popolno uresničevanje jugoslovenske akcije je najvišja dolžnost vsakega, ki se zaveda zgodovinskega časa, v katerem živimo. Strankarski boji, ki so vladali pri nas, pa so zatemnili te osnovne ideje, na katerih mora temeljiti vsaka zdrava državna politika. Danes formalno ni več strankarstva. Vendar še dejansko ni pridržal veliki program vsega naroda, ker se imamo vedno ljudi, ki silijo s svojim strankarstvom v ospredje.

Tako nato se je oglasil k besedi predsednik celjskega okrožnega sodišča g. dr. Vidovič in izčrpno utemeljil potrebe novega poslopija za okrožno sodišče v Celju. Za njim je mestni župan dr. Goričan predložil potrebe celjskega mesta, ki kulminirajo v perečem vprašanju regulacije Savinje in pričakov, v potrebi poslopija okrožnega sodišča in drugih državnih uradov ter v povrnitvi carinarnice.

Potrebe ljudstva

Za celjskim županom je govoril v imenu okraja Laško tamkajšnji župan dr. Roš. Uvodoma je omenjal trboveljsko premogovno krizo. Delavci slabu zaslužijo, največ 40 Din na štih, kar komaj zadostuje za slabu prehrano. Opozorjal je na banovinsko cesto od Zidanega mostu proti Celju, ki je v skrajno slabem stanju. Gospodarstvo hudo občuti ukinjenje okrajnih zastopov, ki so mnogo dobrega napravili za povzdigo kmetijstva. Novi kmetijski odbori pa ne morejo poslovoli, ker nimajo za to potrebenih sredstev. Pogosto in na vseh mogočih poljih so se že izvršile restrikcije državnih uradnikov. Opozorjam, da je bilo pri tem izveto le učiteljstvo. Slišali smo, da je v Trbovljah 2500 šoloobveznih otrok, ki jih poučuje 80 učiteljev, tako da pride torej komaj 30 otrok na eno moč. Sodim, da je učiteljstvo preveč, je pa zelo slabo plačano. Občina Laško je zgradila na za-

htevo vodovod. Najela je posojilo, ker ji je bila obljubljena podpora, toda nič tega se ni zgodilo. Pri tej priliki ponovno zagotovljam udanost prebivalstva do Nj. Vel. kralja in kraljevske vlade.

Potem je govoril župan Mihečič iz celjske okrožje. Poudarjal je krizo hmeljarstva ter dejal, da bi bila potreba v Savinjski dolini hmeljska poskusna postaja, kakor jih imajo že drugod. Nujno je da je, da se zniža železniška tarifa za izvoz hmelja, da se uredi cela vrsta carinskih vprašanj, ki so v zvezi s krizo hmeljarstva, vinogradništva in poljedelstva. V hmeljarstvu je investiranih preko 100 milijonov Din in temu kapitalu je treba dati možnost razvoja in življenja. Bivše okrajne ceste niso bile vse uvrščene v banovinske ceste, dasi so bili za to dani pogoji. Naj se te okrajne ceste uvrstijo vse v banovinske ceste L. in II. reda. Prizna naj se za državne ceste iz Radeč čez Zidan most in Celje v Maribor. Nujno je potrebno, da se kmalu sklicejo banovinski sveti, ki naj sklepajo o proračunu in drugih važnih vprašanjih.

Nato se je oglasil k besedi ravnatelj zdravilišča Rogaska Slatina dr. Seter, ki je poudarjal važnost tega zdravilišča. Vladu naj dovoli letovišču potrebno brezobrestno posojilo, da se letoviščne naprave obnove času primerno.

Trgovec Bruderma in Konjic je navajal težave lesne trgovine, dalje slabe cene sadja in vseh deželnih pridelkov, pa tudi granita, ki se kupuje v tamkajšnji okolici. Prosil je, da bi se ozkotirna železnična Poljčane-Kočevje preuredila v normalnotirno progo, ker so zdaj stroški prekladanja v Poljčanah silno veliki. S tem bi bilo rešeno tudi vprašanje postajališča Lipoglav (Lipovščak). Od Ponikve do Poljčan je 16 km in v tem razdobju ni nobenega postajališča. To je sploh najdaljša razdalja med posameznimi postajami v vsej Sloveniji. Stroški prevedbe ozkotirne proge v normalnotirno ne bi bili veliki, ker bi

stvo s tem živi, in če se bo dvignila njegova kupna moč, bodo imeli od tega v prvi vrsti korist posebno drugi stanovi.

Nadalje je govoril g. Kukovec za Obrotno društvo, v katerega imenu je prebral daljšo spomenico. Spomenica poudarja najprej udanost in ljubezen obrotniškega stanu do Nj. Vel. kralja in kraljevskega doma. Govoril je nato o obrtinem zakonu. V spomenici je omenjal tudi državne dobove, ki naj bi se dajale izključno domaćim obrtnikom, da se domača obrt podpre in se ji nudi možnost konkurenčnosti. V Celju je nujno potrebna srednja tehnična šola za obrt.

Ministri z osoblji udeleže bci održavajo s konferenco.

rot. Kunsek, Celje

bilo treba izmenjati samo železniške prage. Hkrat naj bi se proga podaljšala od Zreč do Gornjega Doliča, s čimer bi bilo ustrezeno tudi strategičnim ozirom. Prosimo tudi, da bi se znižale telefonske pristojbine za napeljavo novih telefonov.

G. Čurk je govoril za okraj Smarje pri Jelšah. Navajal je težave malih in revnih ob in, ki bi bile potrebne razberenitve pri plačilih raznih doklad, zlasti za učiteljska stanovanja in kurivo. Mi vemo, da nam je izobrazba in zato tudi učiteljstvo potrebno. Toda s tem načinom, kot je uveden sedaj, se ustvarja le sovraštvo ljudstva do učiteljstva, kar ni v prid niti enemu niti drugemu. Dalje prosimo, da se ponovno uvede obročno plačevanje davkov, kakor je že bilo. Ukinje se dalje davek na vino za domačo porabo. Poskrbi naj se za elektrifikacijo, katero nam je svoječasno že objavil sedanji minister za gozdove in rudnike, bivši ban g. ing. Sernek. Poudarjam potrebo postajališča Lipoglav (Lipovščak).

Dr. Bratkovčič, župan iz Slovenjgrada, je poudarjal potrebo regulacije Mislinje, ki teče skozi slovenograški okraj. Ljudstvo živi v teh krajih od lesa. Cena lesa je pa tako padla, da sedaj ni niti delo plačano, kaj šele les. Isto je z živino, ki jo prodaja po skrajno nizkih cenah. Če pa kmet kupi meso, mora zanj plačati 20 in tudi 22 Din za kg, dočim je živino prodal komaj za 9 do 10 Din za kg žive teže. Gospodje ministri, imamo postavo proti navajanju cene, toda to postava se ne izvaja več. Skrbite, da se bo izvajala spet, ker je to nujno potrebno. Nato poudarja še potrebo Slovenjgrada kot mesta, ki je letovisko mesta. Nujno bi bil potreben vodovod in na kolodvoru električna razsvetljjava. Silno breme so šole. Radi novega soškega zavoda smo morali zvišati prejšnje doklade od 40 na sedanjih 80 odstotkov. Gospodje, mi ne moremo več in prosimo, da ukrene potrebno, da se to vprašanje na drug način reši.

G. Ogrinčič iz Gornjega grada je postavljal v ospredje vprašanje regulacije Savinje od Solčavce do Luč. Naj bi se v tem oziru izvajal zakon o ludournikih, ker je Savinja v svojem gornjem teku tudi ludournik. Naj bi se kmetijski odbor dale kakšne podpore, ker brez njih sploh ne morejo živeti, ampak kvečjemu slabo životarni. Lesna trgovina propada. Treba bi bilo tako ljudi navajati k gojenju živinoreje in sadjereje. Potrebne bi bile tudi pešniške zadruge, ki jih pa kmetijski odbori, kakor tudi drugih stvari ne, sploh ne bodo mogli izvesti, ker nimajo nikakih sredstev. Zato temo se razvija tujski promet, toda oprostite gospodje ministri, nujno potrebno je, da se popravijo vse ceste, ki so ogledalo vsakega kraja, zlasti dane, ko igra avtomobilski promet tako važno vlogo. Nai spraviš že zadevo železniške zvezne iz Savinjske doline čez Trojane v Domžale, katero vprašanje se že toliko let rešuje.

Za njim je govoril g. Drolenik iz St. Jurja ob južni železnični in v imenu trških občin, manjih mest in letoviških krajev. Pozval je gg. ministre: Podpirajte našega velikega moža Serneca (bivšega bana in sedanjega ministra). Nato je razvijal svoje misli v pogledu potrebnosti novega občinskega zakona. Po novem zakonu se morajo manjše občine združiti v večje. Boji se, da bi radi tega trpela mesta, trgi in letovišča, ki so posebnega tipa z lastnimi potrebami in zahtevami. Vino se mora prodati, ker se ljud-

ništvo. Enako je nujno potrebna tudi zveza Slovenije z morjem, kar je želja vsega prebivalstva dravške banovine.

Zastopnik Delavske zbornice g. Svetek je podarjal važnost skrbstva za brezposelne in zahteval naj vlada podpira težnje delavskih strokovnih organizacij. Delavstvo je konstrukтивni element. Nacelnik II. rudarske skupine Jakob Štruc iz Trbovelj je orisal težaven položaj rudarskega delavstva, ki je posebno kritičen sedaj na zimo. Prosil, da vlada brezposelno delavstvo podpira in se zanimal za sanacijo bratovske skladnice. Notar dr. Jereb iz Konjic je orisal pereča vprašanja konjiškega okraja. Poudarjal je važnost regulacije Dravinje. Naj bi se vendar že enkrat Konjice povzdignejo v mestu. Predsednik celjskega Gremija trgovce Stermeck je kraljeve odpolstände pozdravil v imenu celjskega trgovca. Poudarjal je važnost carinarnice v Celju, utemeljivel potrebo podružnice Narodne banke v Celju, da je trgovska šola nujno potrebnuje svoje poslopje. Zahteval je ostrih ukrepov zoper krošnarstvo. Zaščitna carina, pravi, da favorizira le industrijo, ne pa poljedelskih proizvodov. Zupan občine Loka pri Zid. mostu g. Kovač predlagal, da bi se ustanovil fond za podprtje živinoreje in sadjarske. V imenu občinskega občina je prosil zupan občine Sv. Peter pod Svetimi gorami g. Zorenc, naj bi vlada zopet pokrenila vprašanje regulacije Sotle, dalje vprašanje železnic Ptuj-Brežice. Za elektrifikacijo občinskega občina naj bi se oblast bolj brigala. Vprašuje, kaj je v okrajnimi kmetijskih odborih. Kanonik dr. Pavel Zagar predlagal, da bi se vlada začne baviti z vprašanjem zavarovanja za starost in enomoglost kmetijskega prebivalstva. Vlada naj bi podpirala najrevnejše kmetijske sinove, da bi se mogli strokovno izobrazili. Poudarja važnost kmetijskih gospodinjskih tečajev. Kmetijski strokovnjak g. Goričan iz Višnje vasi pravi, da bi bilo brezposelnosti lahko odpomoči, če bi država izvršila nekatera najnujnejša javna dela, dalje opozarja, da imamo v naši državi skoraj dosledno isto tudi konstrukтивne dela. Vsi moramo privzeti, da je novi režim dal v kratkem času v zakonodajstvu mnogo več, kot prejšnjih 10 let.

Z aktom od 3. oktobra pa je naš modri vladar poskrbel za notranjo ureditev države. Dobili smo Jugoslavijo, dobili banovine, ureditev je rešena in stoji. Sicer je zahtevala preureditev administracije v banovine ogromnega dela, vendar je najtežje že storjeno in danes že posvud dela in konsolidira.

Ce pa ne gre povsod tako hitro, kakor bi bilo želiti, bomo pa uvidevno malo potrepeli.

Naj se dotaknem še enega vprašanja, o katerem se toliko piše, govoriti in debatirati, a vendar tako redkodaj pravilno presoja, namesto slovenstvo in jugoslovanstvo. Povsem odkritio, pa brez zamere: Prva napaka je bila pač, da je dala ena stranka jugoslovanstvo v svoj program. S tem se je jugoslovenska ideja zanesla v umazane strankarske boje in je razumljivo, da so bile druge proti.

Danes pa nam je dal to besedo naš kralj. Njegovemu zgledu pa se lahko pridružimo in se moramo pridružiti vsi.

Zavedamo se, da mora vsaka stvar organično rasti, prav tako tudi ideja. Pomislimo malo nazaj. Ali je bilo slovenstvo po početku? Ne. Bili smo Kranjeci, Štajerci, Primorce, Korošci. Tudi slovenstvo se je moralno roditi. Prav isto je bilo na jugu: najprej je bil Sumadijčec, a potem še le Srb. Razvoj pa zahteva vedno nekaj višjega, in to ni diktat in vysledjevanje, niti plod diktature, ampak le konstatacija, kar je tu.

Najprej smo bili krajewno deljeni, Kranjeci, Štajerci itd. Iz tega je zraslo nato slovensko drevo, ki moli svoje veje na Kranjsko, Štajersko, Primorsko in Koroško. Danes pa se je razrastlo to drevo v koščatega orjaka, ki moli svoje veje na vse strani, od nikoder pa se ne ogroža slovenstvo, ki daje severnemu delu Jugoslovije svojo senco. To je treba razumeti in potem bo vedel vsakdo, kaj je jugoslovenska ideja, namebre:

Govor finančnega ministra

Za tem je govoril g. fin. minister dr. Švrljuga: Ministri smo se napotili med ljudstvo, da dišimo iz njevih ust vse želje in težave. Na vse poti smo konstatirali, da so vsi srečni in zadovoljni z manifestom 6. jan. Z njim je prišel rezim enakosti in pravice za vsakega. Ustvariti enakost ni lahko, verjemate mi pa, da je ravno najtežje delo v mojem resoru. V državi imamo pet sistemov davščin, različne uprave in gospodarske organizacije. Težko je bilo spojiti vse te finančne sisteme. Mislim pa, da nam je to uspelo in da roditi plodove. Vsa vlada razume Vaše težje, išče izhod za Vas in vso državo. Glavni principi vladanja so, da so vsi v državi zadovoljni.

Da bom mogel grupirati želje: 1. najvažnejši so drž. davki, 2. za banovinske davke in 3. občine. Vodimo postavke tako, da en davek ne obtežuje plačevanja ostalih dveh. Banovine kažejo dobre rezultate, banski svetniki pa naj poskrbe, da omidijo težave v svojih okoliših.

Slovenija ima tip malih občin; je mnogo takih, ki imajo manj kakor 1000 duš, drugod po državi pa jih je po 3000. Zato je težko razdeliti davke na občine, ki imajo različne davčne sisteme. Vidim in čutim Vaše težkoče, vlada pa jih bo vse izboljšala. Obljubim, da bom najprisrčneši tolmach Vaših želi.

Da preideam na podrobno: 1. L. 1927. je bila ukinjena carinarnica v Celju. Razlog za ukinitev pa je pomanjkanje uradništva in kratka razdalja do Maribora. Z ozirom na to, da sta bili pod mojim ministriranjem ustanovljeni carinarnici v Karlovci in Varaždinu, Vam sporočam, da sta obe eni in da carinata je vagonosa. Kakor hitro bom proučil statistiko Vašega prometa in uvidel potrebost, bom z velikim veseljem ugodil Vaši proučni za carinarnico.

II. Ako je Vaša želja, da se uvede stari sistem plačevanja davkov v štirih obrokih. Vam jo z veseljem sprejemem, bom saj hitreje v blaga, ne dobil denar.

III. Važno vprašanje je kriza vina. Opozarjam Vas, da je ta kriza splošno evropska. pridelek vina je dva in pol do tri hektolitrov, problem pa je razpečevanje te velike množine. Vsi Jugoslovani, ki pijo vino, ga ne zmorce, zato moramo absorbitati ta plus vina z izvodom. Za leto dni plačuje država nagrade izvoznikom. Vlada skrbi zato, da se bo to vprašanje rešilo pri prihodnih trgovih dogovorih, pa samo zato, da pomaga producentom vina. Letos je finančno ministrstvo votiralo vsoto 12 mil. za nakup vina za vojake.

Divim se lepoti Slovenije in prebivalstvu, ki se je dvignilo na tako visoko kulturno stopnjo. Vse to videč, verujem v moč našega naroda. Ko Vas obišem v prihodnjem, sem prepričan, da Vas dobim srečnejše.

Basket

Ob pol 2 popoldne se je vrnil v vrinem salonu hotela »Evropa« basket, ki se ga je udeležilo okoli 70 oseb. Med basketom je mestni župan dr. Gorican nadzdravil kralju in domovini. Mestni občinski odbornik dr. Vrečko pa vladu in navzočim ministrom.

Govorili so se gg.: minister dr. Šrškič, vladni svetnik Lilleg, bivši Šrškičev profesor v Sarajevu, minister dr. Švegel, dr. Hrašovec in ravnatelj Smrtnik. Ob tri četrti na 4 so se ministri poslovili in odpovedali proti Mariboru.

V spomin zaslужnemu možu

Slov. krajina, 10. nov.

Gorica Bistrica je imela v osebi posestnika Horvat-Sabo Ignacija moža, s kakršnimi se ne more ponašati vsaka vas. Danes so ga ob veliki udeležbi vaščanov in znancev iz sosednjih vasi izročili hladni zemlji. Smrt mu je po dolgem trpljenju pretrgal nih življenja.

Pokojni je bil v vsakem oziru popoln mož. Kakor sedaj je bil tudi že pred prevratom vedno v prvi vrsti med tistimi, ki so kazali svojemu narodu pot v verskem, narodnem, političnem in prostvenem oziru. Vedno je bil odločen katoličan, Slovenc — Jugoslov, odbornik bivše ljudske stranke, prosvetni delavec in velik dobrotnik in podpornik vseh dobrodelnih ustanov. Ko se je v Slovenski krajini začelo širiti prosvetno delo na vzpodbudo Prosvetne zvezze, je bila njegova hiša ognjišče te prosvete v črenovski župniji. Dolga leta je bil cerkveni ključar in blagijnik katoliške Žole. Zasluge, ki si jih je pridobil z nesebičnim delom na vseh poljih svojega udejstvovanja, se ne dajo opisati.

S pokojnimi je izgubila vsa okolica pravega očela, radi tega vse žaluje za njim. Mnogi in mnogi ga bodo ohranili v hvalebnem spominu.

Velik požar

Sv. Marjeta pri Moščanecih, 10. nov.

One 10. nov. ob pol 11 dopoldne je izbruhnil pri posestniku Ivanu Bratušu, v vasi Gajevci št. 9 požar, ki je uničil vse gospodarsko poslopje. Skoda je tem občutnejša, ker je ogenj uničil tudi vse pridelke, ki so jih prvak spravili. Kot v večini sluh, tako so tudi tokrat požar zanetili otroci, ki so se igrali z užigalcem.

Na pomoč je priskočila požarna bramba iz vasi Goršnice, za to pa se iz Moščanec in Cvetkove. Pohvale vredno je tudi, da so bili takoj na pozorišu orožniki iz Vel. Nedelje, ki so skupno s požrtvovanimi gasilci vodili delo in tako lokalizirali napredovanje ognja. Obsojali pa so tjudje nekatere, ki so krčen rok opazovali in se čudili: »Joj! kako gorite — namesto da bi priskočili na pomoč in tako pomagali otirati solze.«

Starši, pazite in ne dajte prilike otrokom, da bi pršili do užigalc!

Redek nebesni pojav

Rimske Toplice, 11. nov.

V petek zvečer okrog 9, ko je že bila popolna tem, so tukajšnji prebivalci, kateri se niso bili v postelji, zagledali naenkrat zares čuden in izreden nebesni pojav. Naenkrat se je na severni strani nebo močno razsvetlilo ter se je prikazal na nebnu kakor velika zvezda zareč predmet, kateri se je počasi premikal proti severovzhodni strani neba. Ljudje, kateri so opazovali ta krasen nebesni čudež, so se čudili in povpraševali, kaj more to biti. Nekateri lahko veri so menili, da to ne pomeni nič dobrega ter da sledi temu slabu letino ali pa je v bližini kje umrl kakor človek, ter da sedaj duša umrela potuje na drugi svet. Drugi so pa ugottovili, da je to gotovo posebno velik meteor, ki se je približeval naši zemlji. Meteor smo videli kar in 4 sekundi. Ko je zagnani za hrib, se je še vedno za njim poznala zareča sled, katera je že nekaj sekund zagnana.

Grozna smrt ob električni žici

Slov. Bistrica, dne 10. novembra.

V Sp. Poljskavi pri strojnem mizarstvu Ingolič se je učil mizarstva Joško Poljanec, sin ugledne Poljančeve rodbine v Slov. Bistrici.

V soboto dne 8. t. m. popoldne je postal mojster vajenca Joškota k sosedu po ročni voziček, da bi ž njim prepeljal korenje z njive. Mimogrede je zagledal Joško napeljano staro neovito žico skozi kozolec, ki jo je napeljal sam gospodar. Radovednost je fanta gnata, da si je napeljavo bolj natančnejše ogledal. A pozabil je na nevarnost, zagrabil za električno žico, ki ga je usmrtila. Na lice mesta je prišla komisija iz Slov. Bistrike in si je ogledala ponosrečenec ter kraj nesreče.

Ponesrečen Joško je bil star šele 18 let ter bi bil napravil za božič pomočniško skušnjo. Mojster Ingolič je Joškota imel najrajši med vsemi fanti, ker je bil poslušen in veden pri svojem delu. A še težje bodo ta udarec preboleli njegovi starši, osobito mati, ki ga je imela najrajsa izmed svojih osmero otrok.

Naše iskreno sožalje težko prizadeti Poljančeve rodbini.

Koledar

Sreda, 12. novembra: Martin, papež; Avrelij, Škof.

Ocene vesti

Himen. Preteklo nedelje sta stopila pred oltar protiških mestne nadzupniške cerkve v Ptaju in se zavezala za skupno življenje g. Božidar Budin, po rodu iz Dornberga pri Gorici, časnikar v Zagrebu, in gospodinja Zlata Brezovnikova, hčerkica obče spoštovane in ugledne trgovčeve rodbine iz Ptuja. Poroka je stolni proši veleč. gospod Dr. Ivan Zagari. Porčni priči sta bili gg. Vlčko Brezovnik, umetnik, * war z Ljubljane in Franc Brezovnik, trgovec iz Ptuja. Veselo svadbeno razpoloženje na nevestinem domu, ki je razven drugih avtoritativnih osebnosti, počastil tudi grof prost dr. Zagari. — Novoporočencev kot zavednemu krščanskemu paru iskreno želimo v novem življenju vse na bolje ter k združiti iskreno čestitamo! Bog blagoslov Vajina pot!

Novi grobovi

V Ljubljani je umrla v pondeljek zvečer gospa Marija Frankova, roj. Grunert v častiljivi starosti 90 let. Pokojnica, plemenita in globoko krščanska žena in mati, je bila mati ravnega goričkega odvetnika dr. Frankota in gosphe Vilme Josinove v Ljubljani. Do izbruha vojne z Italijo je bila krščanska družina živila v prijaznem Solkanu pri Gorici. Vojna je tudi njo z njenimi dragimi vrednogama po svetu. Njen pogreb bo danes ob 2 popoldne z Miklošičeve c. št. 28. Njenim preostalim izražamo globovo zahvalo, pokojnici pa naj Bog dodeli večni mir!

Mala kronika

Sprejem predsednika vlade v Kamniku. Slovenski list je poročal tudi o sprejemu g. predsednika vlade v Kamniku. Po neljubi pomoti je iz poročila izpadlo ime g. dekanja Matja Riharja, ki je sprejel g. predsednika in ga pozdravil.

Obeni zbor bivših salezijanskih gojencev na Rakovniku bo v nedeljo 16. novembra ob 10 popoldne. Sv. maša ob 9. v kapeli bl. dona Boška. Vabljeni vsi bivši gojenci, tudi oni, ki niso dobili vabila.

Pletarski tečaj pri banovinski kmetijski šoli v Rakicah pri Murski Soboti. Ker so mnogi kmetovalci, ki so radi večnega deževja, se močno zaposleni pri jesenskih poslih, izrazili željo, da se pletarski tečaj, ki ga je namenjala prizrediti kmetijska šola v Rakicah že 10. t. m. orni ne malo poznejje, je uprava sklenila pleteček pletarskega tečaja odložiti za 14 dni. Brezplačni pletarski tečaj za kmetovalce pri banov. kmetijski šoli se torej prične nepreklicno v pondeljek, 24. nov. t. l. Ker je na razpolago dovolj prostora, bo uprava lahko sprejela še precej tečajnjakov. Pridni tečajniki bodo na koncu tečaja nagrjeni. Zanimalci naj se čimprej javijo v pisarni banovinske kmetijske šole.

Zloraba geografskih nazivov izvora za vinogradarske proizvode. A. A. poroča: Po zakonu o konvenciji o trgovini in plovitvi med kraljevinijo Jugoslavijo in Francijo, skleneno dne 30. januarja 1929 v Parizu (Uradni list št. 249 iz 1929) je v čl. 13 vsaka zloraba geografskih nazivov izvora za vinogradarske proizvode prepovedana. To velja v prvi vrsti za nazive vinogradarskih proizvodov n. pr. Šampanjac, konjak itd. (naštete v Uradnem listu št. 242 iz leta 1930), če niso res originalni. Omenjeni zakon je stopil v veljavo 15. maja 1929. In se je naša vlada obvezala, da bo v osemnajstih mesecih od dne, ko stopi zakon v veljavo, po zakonu postopala. Ta rok poteka s 15. novembrom t. l. na to se opozarjajo producenti in prodajalci vinogradarskih proizvodov, da se izognete zakonskim posledicam, ki so predvedene za slučaj zlorabe originalnega naziva francoskih vinogradarskih proizvodov. Originalne nazive smejo torej uporabljati le za originalne francoske vinogradarske proizvode, ki pa morajo imeti listino o izvoru. Take listine morajo po carinskih predpisih spremeljati vsa vina, ki se uvažajo iz Francije.

Siromakov davek. V nedeljski številki smo pod zaglavjem »Kraj starih ljudi« poročali iz Prečne, da je nekemu Plavcu, ki živi od miločine, predpisana zgradarina. Z ozirom na to veste, nam poroča sedaj davčna uprava v Novem mestu sledi: »Vas dopisnik v zadevi gotovo ni bil dobro informiran, kajti v občini Pre. na je obdavljen z zgradarino le eden z imenom Plavec, ki pa ima po lastni davčni prijavi hišo oddano v najem. — Iz tega jasno sledi, da davčne uprave, ki mora davek predpisati po zakonu, ne zadene nobena krivda. Zato to veste tudi lojalno popravljamo.«

Nesrečna smrt težko bolne žene. Iz Rimskih topic: Prošli teden je težko bolna žena upokojenega železničarja D. prisla do steklenerje, v kateri je bila octova kislina. Ker je bolna reva trpela hudo želo, je takoj steklenerico odmašila ter začela pitи, misleč, da je vino. V grozni bolezni se zvijajoč so prepeljali tako v celjsko bolnišnico. Kljub trudu zdravnikov je D. v petek zvečer umrla.

Samoumor mladega dekleta. St. Lambert: Mlada 21-letna Tončka Z. v Senožetih je bila dogovorjena z nekim fantom, da se bosta vzela, ko bo prišel o dvojakov. Sedaj je fant prišel domov, pa sel takoj splet — drugam. To je Tončko strašno potrolo ter je vsa obupana ponovno izplila pol litra octovne kislino. Ko so ponovno domači zaslišali njen stokanje, so ji šli pomagati. Naložili so jo na voz in odpeljali na Savo, kamor je medtem že prišel iz Litije poklicani zdravnik dr. Ukmair, ki pa je takoj povedal, da je človeška pomoč brezuspešna. Lepa gesta velenjskega Pevskega društva. Pevsko društvo v Velenju je priredilo v nedeljo 9. t. m. proslavo Vladimira Gortana. Na sporednu je bilo predavanje v »O. Dobrodoš« ter »Buči, buči morje adriánsko«. Zavedno pevsko društvo vsekakor zasluži pohvalo!

Ška jim je na vozu med potjo umrla. Pokopali so jo davi v St. Lambertu.

★ Vreme je bilo včera: popoldne v Ljubljani zopet precej hladno in megleno. Najnižja temperatura 1.8 stopinj C. najvišja 7 stopinj C. V Mariboru so imeli najmanj 3 stopinje C. v Zagrebu in Belgradu po 5 stopinj. C. V Sarajevu pa so imeli zjutraj že 0 stopinj čez dan pa + 12 stopinj C.

★ Nesreča v gozdu. Ivan Meglič, doma od Sv. Ane nad Tržičem, je v Kokri sekal les. Drevo mu je padlo na desno nogo in mu je zlomilo. — Posnetnik Anton Hrovat iz Ambrusa je iz gozda vozil nastil. Voz se je prevrnil in ga podrl. Zlomilo mu je desno nogo. Oba so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

★ Železniška negoda. Iz Rimskih topic: V ponedeljek okrog 13 je naenkrat pri postaji in Rimski toplice iztril en vagon. Vzrok je neznan, ker so bile vse kretnice v redu. Škoda ni, ker se v gonu pokvaril ter se niti ni prevrnil. Če par dni sem popravljajo temeljito železniško prago ter zato vsi vzlomi skozi Rimski toplice vozi o le po enem tiru.

★ Utopljenega stirljetnega Zvončeta nismo našli. Kdor bi ga našel, se naproša, da sproči proti nagradi. Anton Štefe, Kranj, telefon št. 24.

★ Boj proti glavobolu. Napredek medicinske vede. V dobi aeroplakov in radia napreduje z velikimi koraki tudi medicina. Epohalne najdbe na polju notranje sekrecije, serologije, bakteriologije in rentgenologije zagotavljajo na napredek zdravljenja. Poznanje vitaminov je povzročilo odstranjenje ovin prehranjevanja. Kljub temu napredku pa muči glavobol — ta vaskulanji mučitelj — človeku danes enako kot prej 90% glavobola izvira iz slabe prebave, lenosti črev ali zaprtja. Klinike in zdravnikov dajejo največje priznanje malim ARTIN-dražejam. Zadostuje včeli zvečer 2 dražje, da ima človek zjutraj pravilno izpraznje, ki resi mučenja glavobola.

★ Pozor graditev novih hiš in hišni poselniki sploh. Ako ne veste, kaj Vam je storiti v davčnem pogledu, ko ste dogradili novo hišo, Vas o tem natanko pouči knjiga »Zgradarina«, ki jo je sestavil davčni kontrolor Lovro Novak. Knjiga vsebuje poleg sestavkov vseh zakonitih določil tudi eksemplificirane vzorce za davčno napoved in pa za pristojno začasno davčno prostost z navedbo potrebnih prilog in pa kolkovine. Ta knjiga je že letos marsikom pomagala do zkonitih odbitkov, za katere do

Ljubljana

Tramvajska dela

Ljubljana, 11. nov.

Tračnice za novo tramvajsko progo so že pojožene v vsej dolžini od prelaza pa do konca Šiske. Od prelaza vodita nekaj časa dve vzporedni progi, ki se nato v Šiški strneta v eno progo. Tračnice na cesti po večini niso vidne, ker so pokrite z gramozom in blatom ter tako shranjene do tedaj, ko prično po njih teči vozovi.

Od Figovega deli.

Železniški prelaz še ni presekan s tramvajsko drogo. V kratkem pa pridejo tračnice posebne konstrukcije za ta prelaz in bo tedaj proga presečena. Prelaz bo sekala samo ena tramvajska proga. Od prelaza pa do kavarne »Evropa« vodita dve vzporedni progi, ki sta že položeni. Drugo desno progo, so položili prejšnji teden in jo te dni pravkar dovršujejo. Sedaj izmenjujejo na Dunajski cesti od pošte pa do »Figovca« stare tračnice z novimi močnejšimi. Promet se vrši tako, da morajo potniki pri Ljubljanski Kreditni banki izstopiti in iti peš do kavarne »Evropa«. Pripravljene so tudi že križne tračnice za bodoče tramvajsko križišče pred pošto.

Na Karlovški cesti grade sedaj novo izogibališče, ki bo malo nižje od dosedanja. Dosedanje izogibališče ni bilo pripravno, ker so se vozovi prepozno srečevali in je morni en voz vedno dolgo čakati na drugega. Tudi je promet po cesti Ta Gradišču zadnja leta močno narastel in je bilo ogibališče preblizu te ceste, kar je oviralo cestni promet. Zaradi gradnje tega ogibališča so morali potniki v ponedeljek prestopati.

Na Dunajski cesti.

Kaj bo danes?

Drama: Kraljičina Haris. Red C.

Opera: Vesela vojna. Red B.

Jakovčev paviljon: Razstava Sterletove začušnice.

Prosveta Krakovo-Trnovo drugi prosvetni večer v društvenem domu, Karunova ulica 14. Kulturni film »Nuri modri slone«. Začetek ob 8. uri.

Nočno službo imajo lekarne: Mr. Trnkoczy, Red., Mestni trg 4, in Mr. Ramor, Miklošičeva c. 20.

Celje

○ Celjski podžupan g. dr. Ogrizek je prejel včeraj, dne 11. novembra od celjskega nežnegata magistrata sledeti dekret: Kr. b.-nska, uprava Dravske banovine v Ljubljani Vas je s svojim rešenjem od 10. t. m. II. Nr. 33.58 na podlagi odloka g. predsednika ministrskega sveta in ministra notranjih poslov razčila mesta podnacnika in občinskega odbornika mesine očitinske up.ave v Celju.

Murska Sobota

Iz Crensovec poročajo sledete: Sosedni žički — ki so od Crensovec oddajeni za 1 km — so imeli veličastno slavnost. V novi redovni hiši šolskih sester je bila blagoslovlena kapeja, ki je posvečena Mali Teresi, od Deteta Jezusa. To je v Slovenski Krajini prvo javno svetlišče te vrste.

Blagoslovitev je bila zelo svečana. Vsa redovna hiša in kapela se je že prešnji dan odela v cvetlice in vence. K blagoslovitvi se je zbrala velikanska množica naroda iz vseh sosednjih vasi. Blagoslovitev je opravil ob asistenci gg. I. Klekla, bivšega poslancev v L. Čačiću, črensovškega župnika ter drugih duhovnikov g. Ivan Baša, dekan in duh svetnik iz Bogoine. Vso slovesnost sta dvignila pevski zbor iz Crensovec in pa domača godba. Po končani slovesnosti so sestre goste po kraljevsko pogostile.

K slovesnosti šolskim sestrám iskreno čestimo. S svojim požiralovnim delom so dosegle do sedaj občudovanje vredne uspehe. Mnogo blagoslova jim želimo tudi k nadaljnemu delu za blagor mladine in našega ljudstva.

Pijan volomilec

Imenitnega tiča je ponoči ujela ljubljanska policija. Dva stražnika sta šla v ponedeljek okoli 11 večer po Dunajski cesti in opazila, da gori v trgovini Marije Antičevič št. 37 še luč. Stopila sta bliže in opazila na ograjenem dvorišču nekega moškega, ki je prenasal lesivo. Ko je ta opazil stražnika, se je pognal čez 2 m visoko ograjo in stekel. Stražnik ga je dohitel, toda sumljive se je obrnil in sunil stražnika s pestjo v brado ter nato stekel dalje. Gotovo bi bil ušel, da ga ni bil neki kolesar ustavil, nekaj sta ga stražnika arretirala. Pri arretiranju sta stražnika našla več raznih jestvin, sira, salame, konzerv in slasčic. Možakar je splezal po lesivi skozi 5 m visoko stranično okno in se od tem splažil v delikatesno trgovino. Vzel pa je od jestvin vsake le nekaj, tako da bi lastnica trgovine niti ne opazila, da je bil tam v trgovini. Možakar se je v trgovini silno najadel in napil, tako da je pričel na stražnici, kamor sta ga odvedla, bruhati. Nato je vjenjan zaspal in ko se je zbudil ter strelčil, so ga zasličali.

Originalen pa je bil njegov izgovor. Mož je namreč 24 letni delavec Vinko Horvat, ki je brez posebni. Povedal je, da je bil v neki tovarni, da je je vzroka odšel in se je zato v vinotoku Antičevičevem že popoldne napil. Kako je vlemil v vinotoku, pa se ne spominja, ker je bil pijan in vele toliko, da se je ob 3 zjutraj zbudil na stražnici. Njegov izgovor mu seveda ne bo dosti pomagal, zakaj kljub pijanosti, ki je bila pri njem res očividna, je imel pri vlonu vendar toliko prisotnosti duha, da je vedel, kaj dela. Hrovat je bil oddan sodišču.

○ Poziv železniškim vpokojencem. Umril je g. Franc Komšin, strojver in v pokoju. Pogreb bo 12. novembra ob pol 3 popoldan iz mrljašnice splošne bolnišnice v Ljubljani. Železniški vpokojenci se vladjuje vabijo, da se pogrebu udeleže — Društvo železniških vpokojencev.

○ Mohorjeve knjige, naročene v stolni župniji, se dobe v pritihu stolnega župnišča. Precej jih naročite za drugo leto.

○ Mohorjeve knjige dobijo za bodoče leto vsi oni, ki so se pri avili pri Prosvetni zvezdi. Daje jih vsak dan od 8 do 12 in od 2 do 6. Poština 2 Din.

○ Fantovski odsek Šentpetrskega prosvetnega društva ima drevi ob 8 v društvenih prostorih pevske vajo. Pri zadnji pevski vaji je bil zelo slab obisk, zato prosim, da se člani v čim večjem številu udeleže današnje pevske vaje. — Predsednik.

○ Pouk o cepljaju sadnega drevoja predriča podružnica »Sadarskega in vrn na skrga dražtvira v Ljubljani v sredo 12. t. m. ob 19.45 v dvo ani mineraloškega instituta na univerzi. Poučeval bo g. Josip Strelak. Ker bodo s poukom združene tudi praktične vaje v cepljaju, priporočamo udeležencem, naj po monosti prineso s seboj cepi in nože. Namen tega predavanja je, usposobiti vse priatelje narave v tem zanimivem opravilu. Saj je res, da nam je najljubše tisto drevje, ki ga sami ceplimo. Vstopnine ne bo.

○ Povoden na Miklošičeve ceste. Snoči ob tričetrt na 8 je avto št. 740 povozil na Miklošičeve ceste pred OUZD 9 letnega dečka Alojzija Komana, sina strojvodje Ivana Komana. Sofer, ki je povozil dečka, ga je odpeljal v bolnišnico. Fante je precej resno poškodovan. Potolčen je po glavi in tudi na nogah ima poškodbe.

○ S strehe je padel včeraj Ludvik Pibernec, krovski pomočnik, ki je na Poljanski cesti št. 71 pokrival streho. Spodrsnilo mu je in je padel 8—10 m globoko. Zelo ima poškodovani nogi. Prepeljali so ga v bolnišnico.

○ Pozor pred nakupom kolosa. V soboto, dne 8. t. m. mi je bilo ukradeno iz veže V. me te h. še za Bežigradom kolo znamke Torpedo, št. 43354, črno plesano, skoraj novo, vredno 2200 Din. Svarim vsakega pred nakupom. Kdor bi pa kaj izvedel ob njem, ga prosim, da mi p. oti nagradi javi. — Slavko Puterie, V. mestna hiša za Bežigradom.

○ Pevsko društvo »Slavec« v Ljubljani predi v soboto, dne 15. novembra t. l. ob 20. uri v Ljudskem domu, Martinov večer s prav pestrim vzporedom (godba, petje, pes, komični nastopi itd.). Točilo se bodo dobro domača kapljico in se postreglo z dobro jedjo. Prijatelji petja in veselje zabave iskreno vabljeni.

Ako otroci ne morejo zavživati ribjega olja, dajajte jim

JEMAL'

ki ima zelo prijeten okus in vonj in ga otroci radi zavživajo kot kako slaščico.

Dobiva se v vseh lekarnah po ceni Din 42— za veliko škatlico in Din 25— za malo škatlico.

Ljutomer

Cestni odbor Ljutomerski je na svoji zadnji seji ugotovil pregled dohodkov in stroškov cestne okraje ter sklenil za kritje stroškov pobrati 40% od slednjih davkov: od zemlarine, zgradarine, pridobnbine, rentnine, družabnega in uslužbenega davka.

Vinski sejem vinarske družuge »Jeruzalem« se bo vršil v Ivančkovih dne 10. dec. t. l. v restavracijski dvorani tik kolodvora. Upajmo, da bo imel uspeh. — Druga leta smo tudi v Ljutomeru prirejali vinske razstave in se me, pa pravijo, da navadno niso prinesle začilenega uspeha. Stroški pa so veliki. Saj vedo, domati in tuli kupci, da imamo v Ljutomeru in okolici vina dovolj in tudi dobro.

Teharje

Avto povožil mladeniča. V nedeljo zvečer so šli fantje proti domu peš, vozeč s seboj svoja kolesa. Za njimi se je pripeljal avto, ki je sunil posestnikovega sina J. Ferencija iz Prozinke vasi s tako silo, da je nesrečnež dvignilo od tal in ga nato tresčilo ob tla. Fant je dobl teke notranje poškodbe. Nesli so ga nato na njegov dom. Ko je sofer videl, da se je zgodiila nesreča, je takoj ugasnil luč in je v tem ušel, da niso niti številke videli.

Trije mrljci v dveh dneh. V noči od sobote na nedeljo je umrla v Lipi pri Štorah posestnica in vdova M. Zupanc p. d. Tomaževa. Započela posestvo in tri sinove. V pondeljek je umrl v Prozinu občni posestnik p. d. Škol in starost nad 80 let. Istega dne je umrla tudi v Straži šolarka Osteršek.

Ptuji

Meščani!

V sredo 12. novembra popoldne posetijo naše mesto gospodje ministri, in sicer minister pravde dr. Srščić, finančni minister dr. Sverluga, minister za šume in rude inž. Serneč in minister brez portfelja dr. Švegel.

Vabim Vas, da se pred poslopjem mestnega načelnstva udeležite svetelanega sprejema visokih gospodov in njih prihod počasnosti z okrasitvijo svojih domov z državnimi zastavami.

Mestni načelnik: Breneč Miha, l. r.

Med najlepše koncertne prireditve štejemo sobotni koncert g. solista Pugel Mirka, na čemer Glasbeni matični iskreno čestitajo, ker nam je omogočila ta večer. Mirno, brez prisiljenih dramatičnih gest nam je g. Pugel zapel moderne francoške komade. Fino in doživetvo prednaranje je po par pesmi osvojilo vsočice, ki so tisto sledili filozofskemu »Sejalec« in »Sovame«, z nasmehom in vidnim zadovoljstvom pa spremili »Zaboc« in pastirske. Na klavirju ga je dovršeno spremjal pianist g. Lipovšek, ki je tudi sproti prebral vsako pesem v slovenskem prevodu. Doživeli smo užitek, kakršen se nam redko nudi. In če bi g. solist dodal vsaj par slovenskih, bi bila dovršena Glasbena matična.

Posojilo. Ptujski občinski svet je sklenil, da najame posojilo v višini 500.000 Din. Porabilo bi se za vstopavitev avtobusnih vzev za prevažanje oseb. Ce ima kdo kak ugovor proti najetju, naj istega pošlje preko mestne uprave kr. banski upravi v Ljubljani.

V tem tednu se vrši pri sodišču več dražb, kar je razvidno iz dražbenih oklicov.

Poročila sta se v nedeljo popoldne v prošljiski cerkvi g. novinar Budin Božidar in trgovčevi hči Brezovnik Zlata. Mnogo sreče!

Smrт je v petek 7. novembra pobrala Fras France, milnarija in kmetijskega posestnika iz Krvine pri Vurbergu, N. p. v. m.!

Cerkveno petje. V naših vseh se kaj rado poje v družbi, pa tudi v cerkvah je slišati največkrat lepo ubranje petje. Vendari pa moramo cerkveno petje posvečati več skrb. Saj petje v cerkvi ni nič drugačje kakor poseben način molitve. Ze od nekdaj je petje del bogoslužja. Kristijani so pred večjimi prazniki prebeldi noč v molitvi in petju. Ko so naši dedje postavljali po gričih božje hramove, so skoro vsakega okrasili z orglami. Pač zato, da bi bila cerkvica zdaj pa zdaj z močnimi akordi pevcev ob spremljevanju piščalk in tako službi božji izkazala prav posebno čast. Danes so pričeli v svetlišča uvajati že skupno ljubljansko petje: po hrvaških krajinah in pri nas onstran. Sve že marsiksi poje »vsake cerkev. Skrbimo tudi v našem kraju za lepo petje pri službi božji! Apeliramo na merodajne faktorje, da iz ljubezni do cerkve forstirajo, dvigajo in to petje tudi podpirajo, v kolikor je treba. Žrte za to nikakor niso izgubljene. »Dajte cesarju, pa tudi Bogu...«, je zapisano.

Vtem. Po polnoči v nedeljo je bilo vlonjeno pri Kazimirju na Slovenskem trgu. Koliko je škoda, da enkrat še ne vemo.

Kranj

Odmevi nedeljskega koncerta. V gimnaziji telovadnic se je v nedeljo popoldne ob štirih vršja za gimnaziske učence in za višje razrede osnovne šole kraška matineja s predavanjem, katere se je udeležil tudi profesorji zbor in uiteljstvo. V uvodnem predavanju je konservatorist g. Lipovšek podal par odgovorov na glavna vprašanja umetnosti sploh in glasbene učnosti posebej. Nato je odigral g. Rupel stavki iz Mozartovega koncerta in dve kraši madžini primljenci skladovi. G. Lipovšek je odigral na klaviru »Turško koracićno«, g. Rus pa je zapel en p.imer operne arie, odložil iz oratorijs in eno otroško pesem. Madžina je z navdušenim aplavzom spremljala izvajanja. — Zvečer ob osmih se je isto am vršil violinski in pevski koncert, katerega je posetila vse odlična kranjska družba. G. Rupel je v svojem izvajanju pokazal, da tehnično in instrumentu zelo dobro obvlada. Ima, kako čisto intencijo in lep mehak prijeten ton. G. Rus je pokazal, da močno ceni kvalitet domače narodne pesmi. Obišla mlada umetnika sta si simpatiče in publike tako osvojila in sta moralne še dodajati. Za Kranj je bil koncert izreden umetniški dogodek in zeloleti bi bilo, da se najdejo faktorji, ki bi tudi v bodoče organizirali tovrstne prireditve in privabilni v Kranj zastopnike raznih vrst umetnosti.

Kočevje

Namestitev. Včeraj se je od nas poslovila gdč. Prekova, nameščena je za učiteljico v Doore polje. Ves čas svojega bivanja v Kočevju je pridno prepevala na koru mesne cerkve in pri pevskem zboru glasbenega društva. Za soudevanje pri petju in prosvetnem delu se ji prisrčno zahvaljujemo in klicemo: obilo sreče na novem mestu.

Do sobote 15. novembra 1930 je še čas vložiti pismeno ponudbo na premožensko upravo mesta Kočevje za gostilno in stanovanje na žagi, ki je uprava oddaja v način za tri leta. Na manj ponudek za celoten najem je 2500 Din mesečno.

Slovenska Bistrica

V nedeljo dopoldan ob 10 je imela kmečka zveza v Slov. Bistrici v okrajni hranilnici svoje poučno predavanje, ki ga je imel bivši

Panropa in Sv. pismo

Evropa potrebuje nove zemlje za svoje prebivalstvo; v ta namen naj se znižajo vode Šredozemskega morja za 200 metrov in izvrše namakačna dela v Sahari. To je načrt Münchenčana H. Sörgla, ki se sklicuje pri tem tudi na Sv. pismo. V zanimivem podlistku v >Köln. Vlkz.< z dne 8. t. m. piše med drugim:

Tako pravi Bog, Gospod: Tisti dan, ko vas očistim vseh vaših pregeh in obljudam mesta in pozidam razvaline in se bo opustena zemlja, ki je nekdaj ležala pusta pred očmi vsakega potnika, zopet obdelovala, te-

Poslanec Franklin-Bouillon, ki je imel v francoski poslanski zbornici bojevit govor, v katerem je nagnil, da so francoske meje ob Visli.

daj poreko: Ta neobdelana zemlja je postala kakor cvečoč vrt, in pusta, zapuščena, porušena mesta stoje zopet trdno pozidana. (Ec., 36, 33—35.)

Kdor jadra danes po vodah Šredozemskega morja, pač komaj pomisli, da se vozi nad pogreznjenimi mesti in deželami, da so bili obsežni deli morskih tal nekoč v sivi davnini cvečoč polja, plodna zemlja. Še manj pa misli na to, da bi vse to moglo zopet biti, da bi se mogle vode na daleč umakniti in vrniti solnčni luči obsežen del svojih tal.

Filmi, ki jih izvršuje tačas na dnu Šredozemskega morja Mediterranean Deep Sea Expedition, nam neovrgljivo dokazujojo, da tam v tistih globinah prebivali ljudje. In kar smo brali v Sv. pismu o vesoljnem potu, se da lepo združiti z znanostjo. Moremo si predstavljati, kako se je odigrala ta velika svetovna katastrofa. Pred približno 50 tisoč leti so imele sredomorske dežele približno tako razšenost in obalno črto, kakor bi nastala, ako bi se morska gladina znižala za 1000 metrov.

Evropa, Afrika in Azija preje niso bile samostojni deli sveta, ki bi jih ločile vodne teste. Ko se je začelo potem ledovje v severnem delu Atlantskega oceana — v zadnjih ledenih dobi — vedno bolj tajati, so se rastoče vode pri današnjem Gibraltarju zgrnile slednje v globlje ležeča notranja jezera. Ta so pri tem naraslj in poplavila sosednja ozemlja v obsegu, kar je ostalo do danes.

Ali je mogoče, da bi z modernimi tehničnimi sredstvi ta naravnih dogodek obnovili, samo v obratnem zmislu, tako da bi pridobili novo zemljo in neizmerne sile?

Zidali bodo kar je iz davnin ležalo porušeno, kar je pred časi razpadlo v prah: obnovili bodo zapuščena mesta, ki so ležala pusta od rodu do rodu. Tuje bodo stali tu, in pasli vaše črede, sinovi tujcev bodo vaši pojedelci in viničarji. (Iz., 61, 4—5.)

Co se prejšnjega obljudenega ozemlja v

sredomorski kotlini že ne more vzpostaviti do globine 1000 metrov pod sedanjem morsko gladino, potem je to mogoče vsaj do globine 200 metrov, s čimer bi pridobili vsaj 660.200 kvadratnih kilometrov nove zemlje.

Ob obalah svetovnih celin leži takoimejnovana luščina, do globine približno 200 metrov. Ta luščina je razmeroma malo nagnjena, dočim pada morsko dno od 200 metrov dalje docela strmo. A neglede na to, so naravni pogoji za panropski načrt izredno ugodni. Šredozemsko morje je, kakor znano, izhlapno morje, to se pravi, da bi se po izhlapevanju samo od sebe znižalo, ako ne bi dobivalo ogromnega dotoka iz Atlantskega oceana — iz odprtrega svetovnega morja. Ta dotok se da pri Gibraltarju z veliko zavornico izpremeniti v električno silo. Vodne ceste skozi Gibraltar, Messino, Korint in Dardanele pri Galipoli, kakor seveda tudi skozi Sueški prekop in med Sicilijo — Afriko, bi ostale odprte. Z uresničenjem tega načrta je zvezana obnova rodovitnosti Severne Afrike, izprememba Sahare v rodovitno zemljo. Vse to bi iz temeljev preobrazilo svetovno gospodarstvo.

Zato bo tudi Gospod utešil Sion in potolažil vse njegove razvaline; izpremenil bo njegovo puščavo v cvečoč vrt in njegove samote v Gospodov vrt: radost in veselje bo najti v njem, zahvala in hvalnice bodo odmevale. (Iz., 51, 3—4.)

Dr. Ignacy Seipel, avstrijski zunani minister in vodja krščanskih socialcev.

Dragocena pošiljatev

V Londonu se bo vršila meseca januarja 1931 mednarodna umetnostna razstava, na katero je poslal tudi perzijski šah iz svoje zakladnice predmete neprecenljive vrednosti. Dragocenosti so poslali v London po zračni poti, ker je zaradi roparskih topl vsak drug prevoz v Perziji nevaren. Takih dragocenosti je bila komaj kdaj deležna kaka razstava na svetu. Med predmeti so čudovalo lepe tapete, slikarije, kipi itd. Ni pa še znano, če je šah poslal tudi svetovnoslavni globus, ki je okrašen z neštetimi dragulji in ga cenijo 325 milijonov dinarjev.

Dunajska policija pobira pri socialistih orožje: Policia pred poslopjem dunajskega >Vorwärts<. Zgoraj voditelja republikanskega Schutzbunda: Otto Bauer (levo) in Julius Deutsch.

Europa na Daljnem Vzhodu

Siamski kralj gradi v Bangkoku na lastne stroške svoj zasebni kino, ki bo opremljen z najmodernejšimi aparati in napravami za filme in tonfilme. Sploh se v Bangkoku veliko dela za oblepjanje mesta. Tako bodo staro kaznilnico v bližini kraljeve palače podrli in na njem mestu zgradili pravosodno palačo. Material bodo dobavile večinoma evropske tvrdke. Ravno tako bodo prezidali in moderno opremili glavno bolnico, policijsko postajo, zdravstveno upravo itd. Po občinah na deželi grade elektrarne. V Bang Quangu ob Menamu zgrade veliko moderno kaznilnico za kaznjence, ki imajo presedeti nad desetletno ječo. Dela bodo izvršili včasino včasino. Materijal, opremo in električne potreščine bodo v veliki meri dobavile nemške tvrdke.

Ljudsko štetje na Japonskem: Komisija v Tokiju je začela svoje delo že opolnoči in šla iskat brezdomce po raznih zatišjih in kotih. Tako so našli v starih vodnih cevih reke Sumide do 200 oseb, druge so našli po tempeljskih zatišjih in celo na koščatih drevesih, enega so iztalnili v starem zaščitu, kakor vidimo na sliki.

Kulturni obzornik

Pismo iz Beograda

Pred meseci je g. Jovan Dimitrijević v reviji >Život in rade< objavljil zanimivo studijo, ki je nedavno izšla kot brošura z naslovom >Istorijski razvoj opere u Beogradu<. Reči moram, da je studija skrbno sestavljena in zlasti glede na statistične podatke in kot kronika izčrpna. To je prvi poskus celotnega pregleda operske aktivnosti med Srbi. Na drugi strani pa pogrešam globlje idejne podlage, na kateri naj bi razprava slonoma. Razvoj belgrajške opere so zadrževali in otežkočali razni momenti. Dolga desetletja so imeli Srbi le tako zvane komade s petjem in še 1. 1894. je bila prva opera predstava v Belgradu. Prva srbska opera je bila >Na uranku< St. Biničkega (1903), druga pa >Knez Ivo o Semberiji< Iv. Bajića (1911). Tuk pred svetovno vojno je zelo aktivno vršil reorganizacijo danes prestolne opere komponist J. P. Krstić. Mnogo zaslug za njeno izpopolnitve imata še gg. Mil. Milojević in Kremimir Baranović. Danes imajo Srbi že celo vrsto domačih opernih del. Opozoril bi na potrebo, da bi se tudi v Zagrebu in v Ljubljani nekdo lotil dela kot se ga je v Belgradu J. Dimitrijević iz nam v dobrem pregledu podal ustvarjenje in rast naših oper. Morda bi bilo celo priporočljivo te tri studije objaviti v eni knjigi, ki naj bi v nazorni podobi kazala razvojno pot slovenskega hrvatskega in srbskega opernega udejstvovanja.

Zadnji čas zelo mnogo pišejo in polemizirajo o lepotah starega Dubrovnika in o ponenu arhitektonskega lica tega mesta. Pred nekaj dnevi je g. Kosta Strainic izdal v Dubrovniku brošuro z naslovom >Dubrovnik bez maske< ki je docela polemična. Zelo lep predgovor je brosuri napisal dr. Lujo Vojnović. G. Strainic obširno in vsestransko osvetjuje nekaj slučajev, ko sta dunajski arhitekt Keller in eden domačih z novimi, modernimi gradbami skazila zgodovinsko-umetniško enotno podobo starega Dubrovnika. Na koncu knjige je objavljenih več načrtov naših arhitektov, ki naj bi gradili oziroma vodili gradilne na tem arhitektonsko tako izbranem in občutljivem tematiku-arhitekt Plečnika. Zelo priporočljivo bi bilo, ko bi Dubrovnik pritegnil našega po vsej Evropi znanega umetnika-arhitekta. Po vsej verjetnosti bi zelo ugodno resil problem medsebojnega spajanja starih in modernih arhitektonskih potreb v okviru enotnega in ustavljenega mišljenja dubrovniškega mesta.

Med številnimi prevodi iz jugoslovenskih književnosti v Italijančino je posebno zanimiva >Nečista krv< Bore Stankovića, ki bo v kratkem izšla v prevodu Umberta Urbanija že v drugi izdaji. Topot jo bo založila milanska Casa editrice Bietti. Obenem sporočam, da je belgrajski Pen-klub na svoji zadnji seji sklenil, da med starejšimi srbskimi književnimi deli v prvi vrsti priporoči za angleški prevod >Nečisto kriš<. Londonski Pen-klub se je namreč že pred meseci obrnil na belgrajškega s prošnjo, naj mu sestavi seznam desetih del južnoslovenskih pisateljev, ki bi bila najpripravnnejša in najvrednejša za prevod v angleščino. Razen Stankovičeve >Nečiste krv< bo preveden na angleščino tudi eden sodobnih romanov, morda Crnjanškega >Seobe< (Selitve). Italijani bodo v kratkem dobili prevod >Ljubljavi u Toskanie< Miloša Crnjanškega, ki ga bo oskrbel Umberto Urbani.

V zadnjih dveh številkah >S. knj. glsmika< so objavljene naslednje zanimivejše stvari: proza Milana Vuksovića (U buri oblaka i kraša), Glumačka kariera Žarka Babice (Milan Begović), ki je le odломek iz biografskega romana, Senke osnova (Branko Lazarević), ki so aforistična razglabljanja znanega esteta o najvišjih filozofsko-zivljenskih vprašanjih in se bodo nadaljevala: dalje pesmi Ante Šavić-Rebac, Desimira Blagojević itd. Lazarevičevi fragmenti so marsikod v tesni podobnosti z razglabljanji dr. Ks. Atanasićevi. Med članki zanimajo: Podaci o duhovnem životu prestonice (Nikola Djonović), P. Verlige Maron (dr. A. Čajkanović), Beleška Isidore Sekulić itd. Posebej opozarjam na v zadnji številki objavljene >Pesmi pokrščenih črncev<, ki so prepojene z globoko religioznoščjo. Isidore Sekulić pa je dala zelo uspelo analizo sv. Avguština, ki bi jo radi njene izrazitosti priporočil celo za prevod. Vse hvale vredno je, da se je pravoslavna tako daleč in tako subjektivno vglobila v katoliškega misleca in svetnika. Med beležkami bi omemnil one o Mateju Sternenu, o prevajajujušem Karlsruhu v Italijančino in o >Modri ptici<.

Pravkar je izšla v založništvu >Nolit< >Odesa I. Babel<. Delo je posrbljil znani naš lirik g. Krklec. To je prva knjiga iz slovenskega literaturnega >Nolit<ja, ki je bil zleteti, da se med drugimi posveti v naslednjih knjigah posebno pozornosti Bolgarom, Poljakom in Čehoslovakom. Omenjam, da je >Odesa< učinkovito ilustriral slikar M. Tartaglia. Predgovor delu je napisal prevajalec. O lepoti prevoda, mislim, mi ni treba govoriti. Pesniški jezik Gustava Krkleca in njegovo dobro poznanje ruščine sta zadostna poroka za to.

Biblioteka savremenih jugoslovenskih pisaca zelo naglo raste. Doslej so v njej izšla dela Jovana Dučića (5 knjig), Miloša Crnjanškega (2 knjig), Šimunovića (2 knjig) in V. Petrovića (2 knjig). To so doslej najprezentativnejše, klasične izdaje srbsko-hrvatskih pisateljev.

Uprava prestolniškega gledališča je pred dnevi obnovila Cvetičevega romantičnega >Nemanjou<, ki je bil zadnji na programu v letu 1887. Kritika je to gesto sprejela z razumljivim in opravičenim nezadovoljstvom. Kaj nam je bil danes, ko čaka dolga vrsta novih del na vprizoritev, potreben osladen v formalističen romantik?

O jugoslovenskih narodnih noščih imamo že bogato gradivo. Sedaj je belgrajski etnografski muzej izdal zanimivo zbirko slik Nikole Arsenovića, ki predstavlja narodne noše skoraj iz vseh predelov naše današnje države. Samo Madjedonija in Bosna nista zastopani. Priporinjam pa, da je baš v teh krajevih duh patrjiščarnosti najbolj živ in je moderna civilizacija najmanj prodrla vanje, da bi bile baš zato narodne noše iz teh krajev najbolj originalne. Predgovor je knjigi napisal ravnatelj etnografskega muzeja dr. Bora M. Drobnjaković.

Tone P.

Severna Azija v ledeni dobi

Anglež dr. Engländer je napisal delo >Notes on Asia's Ice Age<, v kojem pojasnjuje, zakaj Severna Azija skoraj ni poznala ledene dobe. Njegova teorija slove: Ledeni mirejo nastati samo tam, kjer je veliko padavin. Velike padavine so pa zopet možne samo tam, kjer so veliki gozdovi. Teh pa v oni dobi v Severni Aziji ni bilo in zato je doživelva Sibirija samo sneženo dobo, kakor jo ima danes, ne pa ledene dobe. Na vprašanje, kako da tedaj v Sibiriji ni bilo gozdov, odgovarja dr. Engländer, da so bili gozdove uničili njihovi največji sovražniki: mamuti, ki so živeli po Severni Aziji v ogromnih čredah in pa ljudje. Clovek je takrat že poznal ogenj in ga je najbrž uporabljal kot lovsko sredstvo s tem, da je zažigal gozdove in na ta način gonil zveri, kakor še danes dela divja pleme. Z gozdovi so izginili mamuti, pa tudi neanderthalški človek.

Naročajte Slovencu!

ZIMSKE OBLEKE
raglane, suknje, trenchcoate in usnjate suknjiče kupite načeneje pri Konfekcijski industriji
JOSIP IVANČIĆ, LJUBLJANA, Dunajska cesta 7

Anketa o lesni krizi v Celju

Z ozirom na to, da je radi splošne gospodarske deprese in večike konku ence inozemskega lesa zašla naša lesna trgovina v nadvise kritičen položaj in se dejansko nahaja pred katastrofo, je Zveza trgovskih gremijev za Slovenijo v Ljubljani sklical anketo lesnih trgovcev dravske banovine,

ki se bo vršila v četrtek, 13. t. m. ob 2 popoldne v malih dvorani Celjskega doma v Celju. Ker se bo na anketi razpravljalo o korakih, ki se bodo podvzeli za omiljenje te težke situacije, vabimo vse lesne trgovce dravske banovine, da se je udeleži.

Predavanje o zakonski stabilizaciji dinarja.

V soboto, dne 15. t. m. predava v ciklusu predavanj Ljudske univerze za trgovce v obrinike v Ljubljani urednik belgradevski revije "Narodno blagostanje", dr. Milan Lillec o zakonski stabilizaciji dinarja. Začetek predavanja je ob pol devetih zvezcer v restavraciji "Zvezda".

Uradno ure pri carinarnicah in centralnih carinskih blagah so potenči z 11. t. m. vsak dan od 8.-12. ter od 14.-17., ob sobotah od 8.-14.

Poštna hranilnica v oktobru 1930. V mesecu

oktobru so narase hranilne vloge za 8.5 mil.

na 191.7 mil.

štivo vlagateljev pa na 118.435.

Število računov se je v oktobru povečalo za 123 na

18.977.

Prometa je bilo 6210.5 mil.

(v septembru

6021.6 mil.)

vloge so po znašali koncu meseca

874.7 (sept. 815.2) mil. Din.

Skupno je bilo prometa

v prvih 10 mesecih

53.789.7 mil.

v primeri s

48.609.9 mil.

Din v prvih 10 mesecih leti.

Razpis licitacija pragov. Jug. drž. železnice

so razpisale veliko licitacijo bukovih, hrastovih in

bukovih pragov, skupno 1.400.000 kom.

za 25. t. m.

(od tega bukovih

750.000—1.050.000 kom.)

Prodaja plemenske živine v kočevskem okolišu.

Izredna kupljenja plemenske živine se je vršila

pretekel teden po naših okoliških krajih.

Savkska

banovina je nakupila 26 plemenskih bikov in sicer

9 bikov

v Ribnici,

17 na Dobremlju.

Izplačala

je prodajalcem nad

150.000 Din.

Povprečno po

13,

14 in 15 Din je bila cena žive teže za 1 kg.

Plemenska živina je bila Matafonova parme.

Biki so

bili odlične kakovosti in vse kakor bivši material

uvoden v naslovno iz inozemstva, ki pa je stal si-

gurno dva do trikratno vstop, ki je bila izplačana

v tukajšnjem okolišu.

Biki so bili vsi tuberkulo-

zani in je ostala reakcija negativna.

Komisija savske

banovine je bila z nakupi izredno zadovoljna.

Ker je v tukajšnjem okraju v približno še 30—40

bikov na razpolago, bi bilo želeti, da kr. bankska

uprava zahteva južne banovine za nakup.

Želiti bi bilo, da bankska uprava predpisne oziroma

stavki pravilnik za nakup plemenske živine.

K delu Mednarodne repar. banke.

Curih, 11. nov. kk.

Baselska konferenca voitelj ev

emisijev bank je v soboto v nadejo sklenila gde

stabilizacije španske valute, da bo v mednarodni

reparacijski banki predlagala, naj španska bankska

založi v mednarodni plačilni banki zalogu zlata,

dočim bo mednarodna repa

cijska banka za to

pripravila potrebne devize za podporo tečaji

peze na mednarodnih božnah. Da je španska na-

rodna banka naročila mednar.

reparacijski banki,

naj nakupi zlato in ga vzame v shrambo, da

bo kot protivrednost mogo dobiti devize. Izmed

valut, v katerih viši v dinar, reparacijska banka

svoje tekoče posle, so izključeni: pezeta, dinar,

turski funt, portugalski in južnoameriški de

ve, ruski červonec, egiptski in avstrijski funti. Bankska

v bodoče ne sme konkurirati narodnim bankam

ali privatnim bankam. Nene operacije morajo biti

individualnega značaja. V bodoče sme mednar. re-

ste

re

TRETORN galoše in čevljiz za sneg

kupujejo vsi, ki cenijo svoj denar in varujejo svoje zdravje. Kupite tudi Vi še danes znamko

TRETORN ker je najboljša.

Razglas

Ker se nam, podpisanim gozdnim posestnikom iz vasi Ragovo, občina Novo mesto, prizadeva v naših gozdih, ležečih v davčni občini Ragovo, od strani novomeškega prebivalstva, bodisi šoloobveznih otrok ali pa odrasle mladine in dijakov, ogromna škoda s tem, da napravljajo v naših gozdih brezpotrebne nove steze, ter ob Krki svoja kopališča, sekajo in rujejo mlađa gozdnina drevesca, starejšemu dreju pa lomijo veje in vršiče, ali pa jih nasekavajo in oblijajo, ter brezmiselnopopravljajo ogenj, katerega puščajo nepogašenega, kar ima lahko nepregledne posledice, smo podpisani posestniki sklenili, da bomo naša last z vsemi zakonitimi sredstvi branili ter bomo vsako nepoklicano osebo, ki bi se nahajala v naših gozdih brez našega dovoljenja in vednosti, iz gozda takoj zavrnili odnosno po potrebi neusmerno oblastem ovadili. — Obstojanje in nanovo napravljene steze v gozdu smo odpravili in zagradili.

Toliko v vednost in ravnanje.

Anton Terapšič, Alojzij Brdar, Potočar Jože, Blažič Jakob, Avžin Janez, Kastelic Anton, Bradač Josipina.

Častiti svetnik gospod Miklavž je prispel v Ljubljano in se nastanil v SLAŠČIČARNI NOVOTNY GOSPOSVETSKA CESTA 2.

Sicer je precej mrmljal zaradi razrapane ceste okoli nas, a na mojo prošnjo se je omečil, in sicer zaradi tega, ker je videl naše veliko in lepo izloženo okno, kjer mu je mogoče razstaviti svoja bogata in krasna darila, katera je pripeljal s seboj iz Berlina, Prage, z Dunaja, iz Beograda in Zagreba. Otroci, bodite priidni, ker Miklavž ves dan stoji v našem izložbenem oknu in sledi vašim korakom. Prosrite mamice, naj si ogledajo in vas mu priporočo.

Zelite, prošnje in pisemca sprejema

T. NOVOTNY, GOSPOSVETSKA CESTA ŠT. 2.

V globoki žalosti naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem preluno vest, da je naša nadvse ljubljena soproga, mama, sestra, teta in svakinja, gospa

Frančiška Škrbec roj. Kovič

soproga posestnika in trgovca iz Podcerkve pri Starem trgu

dne 11. novembra, previdena s tolažili svete vere, mirno v Gospodu zaspala. Truplo blage pokojnice prepeljemo k Sv. Agati pri Dolskem in se vrši pogreb v četrtek, dne 13. novembra 1930, ob 3 popoldne na farno pokopališče Sv. Agate. Ljubljana, dne 11. novembra 1930.

Škrbec Ivan, soprog, Franc, Ivan, Frančiška, Tilka in Mirko, otroci in vsi ostali sorodniki.

Mestni pogrebeni zavod v Ljubljani.

Hans Dominik:

Moč treh

Roman iz leta 1955.

Vse je zmogel. Le eno slabo stran je imela njegova moč. Bil je en sam, bil je umrljiv človek proti milijonom drugih ljudi. Strel bi ga mogel ubiti. Bomba bi ga mogla unjeti z njegovo hišo vred. Nekoli ne bi smel sam stopiti v javnost, nikoli ne bi smeli njegovi nasprotniki izvedeti za njegovo bivališče. Njegova moč je nadčloveška, dokler ostane tajna in deluje iz neznanega kraja. Mogli bi jo napasti, čim uganejo nasprotniki njen sedež in izvor.

Erik Truvor je prelistal porumenele pergamente liste stare knjige. Od pergamenta je prišel do starega papirja in končno do šopa gladkega pisalnega papirja, ki ga je prišel Olaf Truvor knjigi.

Nekaj vrstic v značilni pisavi njegovega očeta: »Z redko trdovratnostjo se je ohranila v naši družini pravljica, da bo potomec našega rodu nekoč dajal še zakone svetu. Neki Harald Truvor je vero na legendu poplačal anno 1542 s svojo glavo. Vedno sem se izogibal, da bi govoril o starih strahovih. Upajmo, da pride sedaj pravljica končno v pozabljenje.«

Erik Truvor se je moral kljub resni volji nasmehniti. Bilo mu je že jasno, kako se širijo take pravljice. V sobah služinčadi so govorili o tem. Tako je bil sam kot otrok slišal o tem in do danes je ohranil v spominu. Tudi brez očetovih zapiskov bi bil vedel za to. Nekaj drugega se mu je zdelo važnejše. Ali je pravljica utemeljena? Ali določuje

Pletenine

poceni prodaja ves teden

IVANKA ŠMALC

Ljubljana, Marijin trg.

Začetek prodaje 10. novembra. Velika izbira lepih pletenih oblek po neverjetno nizkih cenah.

Autotaksi M. Hočevar

Novo mesto - Kondija

Telefon st. 18

INZERIRAJTE V »SLOVENCU«!

Umrла nam je naša ljuba mama, stara mamica in prababica, gospa

Marija Franko roi. Grundtner

previdena s sv. zakramenti, v 90. letu svoje starosti. - Pogreb naše nepozabne mamice bo v sredo, dne 12. novembra 1930 ob 14 iz hiše žalosti, Miklošičeva cesta štev. 28.

Ljubljana - Solkan, dne 10. nov. 1930.

Vilma Josin roj. Franko, hči. — Žalujoče rodbine: Dr. Frankova, dr. Misova, ing. Ruehova, prof. Škrjančeva.

Najin zlati

Bojanček

se je za vedno poslovil od naju in odšel med nebeške krilate.

Pogreb najdražjega sinčka bo v četrtek, dne 13. novembra ob pol 4 popoldne izpred splošne bolnišnice na pokopališču k Sv. Križu.

Ljubljana-Zagreb, dne 11. novembra 1930.

Polde in Valči Drnovšek.

Zahvala

Vsem blagim sorodnikom, prijateljem, tovarišem in znancem, ki so sočustvovali z nami ob prebridki, nenadomestljivi izgubi našega sinčka in bratca

Ljubana

iskrena zahvala. Posebno se se zahvaljujemo onim, ki so s prekrasnim cvetjem počastili spomin našega ljubljenčka, prečastitemu gospodu župniku za res tolažilne besede ob grobu, kakor domačim tovarišem za požrtvovalno pomoč v pretežkih dneh.

Zreče, dne 10. novembra 1930.

Žalujoča rodbina Mravljakova.

PIŠITE TAKOJ PO VELIKI BREZPLAŽNI

KATALOG

tovarne glasbil, gramofonov in harmonik
MEINEL & HEROLD
prodajna podr. MARIBOR
št. 102-B in tudi Vi bote
imeli dobro godbo in ve-
selje v hiši

Prva celotna izdaja!

Doktorja Franceta Prešerna

zbrano delo

Cena Din 40—, eleg. vezana Din 55—

Jugoslovanska knjigarna »Ljublj. nl.

Javljamo tužno vest, da je gospod

Anton Burger

inšpektor del. ministrstva financ v pokolu in dirigent
naše podružnice Novo mesto

dne 10. novembra 1930 po kratki bolezni umrl.

Blagopokojni je bil več let naš odličen sotrudnik, ki ga bomo hrانili v hvaležnem spominu.

Ljubljana, dne 11. novembra 1930.

Ljubljanska kreditna banka.

Dr. Glosin? ... Gotovo, bil je vedno ljubezniv in prijazen napram njej. Toda vedno znova so se ji vzbujale zmešane misli. Vznemirljivo, svareče so kalile čuvstvo hvaležnosti. Razdvojenost jo je često tako mučila, da je že premisljala, da bi zapustila farmo za zmeraj. Vendar kam? In bi jo našel Silvester, ako ne bi več bivala na Reynoldovini.

Da se osvobodi tuhtanja, je prijela knjigo, ki jo je vzela iz doktorjeve knjižnice in je začela čitati. Vendar ne dolgo. Potem ji je padla iz rok in dobrotljiv spanec jo je objel. Preslišala je korake doktorja, ki je prišel po njenem odhodu in ki ga je Abigail poslala k samotni bukvi.

Glosin je stal pred njo in očaran motril to kot od umetnikove roke ustvarjeno postavo, ta plemeniti in mehki obraz z rožnatimi barvami in nežnimi ustmi. Pokleknil je poleg nje, jo oprezno prikel za roko in jo dalje požiral s svojimi pogledi. Vse to je pripadalo sedaj njemu, kakor je mislil. Pripadol mu je za vedno. Nihče mu je ne bi mogel več oporekat.

Dr. Glosin je bil mož železne volje in izredne vztrajnosti. Edino, kar je bilo brez volje pri njem, je bila njegova vest. Globljih srčnih potreb doslej ni poznal. Ako se je primerilo, da je žensko bitje vzbudilo v njem mimogrede poželjenje, si jo je pribobil z vsemi zvijačami brezvestne morale. Ako ne bi bilo zidovje Reynoldove farme nemo, bi razkrilo marsikakšno žaloigro, ki se je nekje pričela in se tu končala.

Samo eno veliko strast je imel dr. Glosin v svojem življenju. Takrat, ko mu je stopila na pot Rokeja Bursfeldova.